

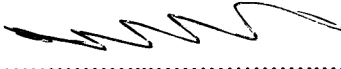
ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับใน
จังหวัดจันทบุรี

รณกฤต ม่วงเกลี้ยง

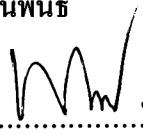
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

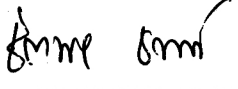
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ รณกฤต ม่วงเกลี้ยง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

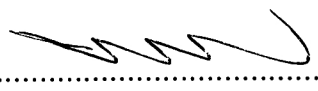
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์พรเทพ นามกร)

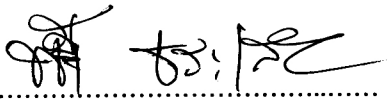
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

.....กรรมการ
(อาจารย์จิตพล ชัยมะคัน)

.....กรรมการ
(อาจารย์พรเทพ นามกร)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจน์ีย์ ธารเสนา)
วันที่ 6 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2558

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์เรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับในจังหวัดจันทบุรี” ฉบับนี้สำเร็จได้โดยได้รับความกรุณาสนับสนุนและช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน และหลายหน่วยงาน

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้ศึกษา และขอขอบคุณในความกรุณาช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ทุกท่าน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาในการเขียนงานนิพนธ์และในด้านต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ศึกษา

ขอขอบพระคุณสมาชิกสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี สำหรับความร่วมมือและเสียสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อมูลประกอบการเขียนนิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณนายกสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับในจังหวัดจันทบุรี และเจ้าหน้าที่ของสมาคมในการอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการศึกษา

ขอขอบคุณเพื่อนិតริฐุประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต รุ่นที่ 16 ทุกท่าน ที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ เป็นอย่างดี ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

หากงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นประโยชน์ต่อบุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ผู้ศึกษาขอให้คุณความดีนี้จงเป็นความภาคภูมิใจของ คุณพ่อธเนช คุณแม่วาริญา ม่วงเกลี้ยง ครอบครัวม่วงเกลี้ยง ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาและเป็นกำลังใจที่สำคัญตลอดมา และวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยอันทรงคุณค่าตลอดกาล

รณกฤต ม่วงเกลี้ยง

56930184: สาขาวิชา: การบริหารภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การบริหารภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: ความคิดเห็น/ การจัดการธุรกิจ/ สมาคมผู้ค้าอัญมณี

รณกฤต ม่วงเกลี้ยง: ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี (ENTERPRENEURS' OPINIONS ON THE BUSINESS MANAGEMENT OF CHANTHABURI GEM AND JEWELRY TRADERS' ASSOCIATION) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: พรเทพ นามกร, รป.ม. 75 หน้า ปี พ.ศ. 2558.

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 210 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ LSD (Least significant difference test)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการอัญมณีส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุ 51-70 ปี จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 11-15 ปี ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดคนเข้าทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการประสานงาน ด้านการสั่งการ/ การอำนวยความสะดวก ด้านการรายงาน อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการบริหารงบประมาณ อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี พบว่า ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้ประกอบการที่มีอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำธุรกิจต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

56930184: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.
(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: OPINIONS/ BUSINESS MANAGEMENT/ GEM AND JEWELRY TRADERS
ASSOCIATION

RONNAKIT MUANGKLIENG: ENTREPRENEURS' OPINIONS ON THE
BUSINESS MANAGEMENT OF CHANTHABURI GEM AND JEWELRY TRADERS'
ASSOCIATION. ADVISOR: PORNTHEP NAMAKORN, M.P.A. 75 P. 2015.

The research had objectives to study to what extent were the entrepreneurs' opinions on business management of Chanthaburi Gem and Jewelry Traders' Association and to compare the opinions of entrepreneurs who were classified into gender, age, education level and experiences of running business. The data were collected from 210 entrepreneurs. The statistics used for data analysis consisted of frequency, percentage, mean and standard deviation. T-test was used for hypotheses testing to compare the differences between 2 groups of independent variables and One-way ANOVA was used to compare over three groups of independent variables. In addition, LSD (Least significant difference test) was used to test the differences in pair. The findings revealed that most of the respondents were female traders of gem and Jewelry and their age range was 51-70 years. For the education, their education level was lower than that of the bachelor's degree. They had 11-15-year work experience.

From the analysis of the opinions, the entrepreneurs had high level of opinions on business management of Chanthaburi Gem and Jewelry Traders' Association. When all aspects of the opinions were considered, it was found that the opinion on staff recruitment aspect was at the highest level. The following aspects respectively perceived at the high level were planning, organizational management, co-ordination, chain of command/ directing, and reporting. Financial management was the last aspect that the entrepreneurs thought it was at the low level.

From the comparison of the entrepreneurs' opinions on business management of Chanthaburi Gem and Jewelry Traders' Association, it was found that entrepreneurs with different gender had no difference in the opinions. However, the entrepreneurs with different age, education level and work experience had difference in the opinions on business management of Chanthaburi Gem and Jewelry Traders' Association at the statistical significance level of 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ.....	15
ข้อมูลของธุรกิจอัญมณี	22
ข้อมูลพื้นฐานสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
เกณฑ์การแปลความ.....	36
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	39

สารบัญ

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย	40
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	41
ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการธุรกิจของสมาคม ผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี	42
ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน	51
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
สรุปผลการวิจัย	59
อภิปรายผล	61
ข้อเสนอแนะ	63
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	69
ประวัติย่อของผู้วิจัย	75

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1-1	มูลค่าสินค้าส่งออกของไทยปี พ.ศ. 2557..... 1
4-1	จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=210) 41
4-2	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรีในภาพรวม..... 42
4-3	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน 43
4-4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดองค์การ 45
4-5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดคนเข้าทำงาน..... 46
4-6	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการสั่งการ/ การอำนวยการ..... 47
4-7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการประสานงาน..... 48
4-8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการรายงาน 49
4-9	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการบริหารงบประมาณ 50
4-10	การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ..... 51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจ ของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ.....	52
4-12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) ของความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของ สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ	52
4-13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและ เครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา	53
4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) ของความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของ สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	54
4-15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจ ของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ การทำธุรกิจ	55
4-16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) ของความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของ สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์ การทำธุรกิจ	56
4-17 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	56

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้นำตลาดการค้าพลอยสีที่ใหญ่ที่สุดในโลก ความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของไทยในช่วงปีที่ผ่านมาอยู่ที่ฐานการค้าพลอยเนื้อแข็ง โดยเฉพาะพลอยไพลินและพลอยทับทิม เพราะคนไทยสามารถอ่านพลอยได้ว่า จะต้องเจียรในพลอยหน้าไหนเพื่อให้พลอยสีดี สวย และขายราคาดี ซึ่งเป็นศาสตร์ที่เกิดจากความรู้ความชำนาญการของคนไทย แต่แหล่งวัตถุดิบพลอยในประเทศไทยเหลือน้อยลงทุกที จึงต้องพึ่งพาวัตถุดิบพลอยก้อนจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ (สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ, 2554) อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเป็นอุตสาหกรรมที่นำรายได้มาสู่ประเทศอย่างมาก โดยในปี พ.ศ. 2557 สินค้าประเภทนี้เป็นสินค้าส่งออกลำดับที่ 3 ของสินค้าส่งออก 10 อันดับแรกของไทย มีมูลค่า 117,413 ล้านบาท (ตารางที่ 1-1) (กรมการค้าต่างประเทศ, 2557) นับเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญในลำดับต้น ๆ และมีบทบาทต่อประเทศอย่างมาก

ตารางที่ 1-1 มูลค่าสินค้าส่งออกของไทยปี พ.ศ. 2557 (กรมการค้าต่างประเทศ, 2557)

ลำดับ	รายการ	มูลค่า: ล้านบาท
1	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	256,664.5
2	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	185,277.9
3	อัญมณีและเครื่องประดับ	117,413
4	น้ำมันสำเร็จรูป	107,839.2
5	เม็ดพลาสติก	104,415.2
6	เคมีภัณฑ์	93,474.8
7	ผลิตภัณฑ์ยาง	85,002.5
8	ยางพารา	80,852.4
9	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบเครื่องจักรกล	76,284.9
10	แผงวงจรไฟฟ้า	71,194.3

ปัจจุบันการดำเนินธุรกิจอัญมณีเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ เนื่องจากก่อให้เกิดการสร้างงานที่ต่อเนื่องและเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับการสนับสนุนให้เป็นอุตสาหกรรมหลักในกลุ่มคลัสเตอร์อุตสาหกรรมแฟชั่น การพัฒนาอุตสาหกรรมอัญมณีเริ่มพัฒนาขึ้นมาจากอุตสาหกรรมขนาดเล็กและอุตสาหกรรมในครัวเรือนจนกระทั่งใหญ่ขึ้น อาศัยลักษณะเด่นในเรื่องของความสามารถและมีฝีมือในการเจียรไนพลอยมีเทคโนโลยีในการหุงและเผาพลอยเป็นของตัวเอง และประเทศไทยยังคงมีการนำเข้าสินค้าพลอยอีกมาก ซึ่งมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ถ้ามีการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการให้ทำการผลิตสินค้าอัญมณีให้มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคและนักท่องเที่ยวภายในประเทศ และมีการจัดการธุรกิจที่ดีจะทำให้ผู้ประกอบการอัญมณีสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน (สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ, 2554)

จังหวัดจันทบุรี เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายพลอยร่วงจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วโลก และเป็นแหล่งที่มีความพร้อมด้านบุคลากรแรงงานที่มีฝีมือดีราคาถูก มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเจียรไนอัญมณีและทำตัวเรือนเครื่องประดับในหลายระดับคือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่วิทยาลัยสารพัดช่างจันทบุรี สาขาอัญมณีศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยบูรพา และมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ทำให้มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านอัญมณี ประกอบกับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญเลียบชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ส่งผลให้อุตสาหกรรมอัญมณีของจังหวัดจันทบุรี เกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากเดิมตลาดการค้าอัญมณี ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะเป็นคนไทยที่มาจากภาคต่าง ๆ แต่ปัจจุบันมีผู้ประกอบการจากประเทศอื่น ๆ เข้ามาดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับอัญมณีในจังหวัดจันทบุรีเพิ่มมากขึ้น ทั้งที่มาจากประเทศในทวีปเอเชีย ทวีปอเมริกา ทวีปยุโรป และทวีปแอฟริกา ทั้งที่เข้ามาดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการซื้อ-ขายพลอยร่วง ธุรกิจการผลิตเครื่องประดับอัญมณีส่งขายต่างประเทศ ทำให้ระบบธุรกิจเกี่ยวกับอัญมณีในจังหวัดจันทบุรีเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ทำให้ผู้ประกอบการบางส่วนที่มีวิธีการจัดการธุรกิจอัญมณีที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่ได้มาตรฐานต้องประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงพยายามหาวิธีการจัดการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถต่อสู้กับคู่แข่งและสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับผลตอบแทนที่เป็นที่พึงพอใจของผู้ถือหุ้นหรือผู้มีส่วนได้เสียในธุรกิจนี้

การวัดผลสำเร็จในการประกอบธุรกิจอัญมณี จะพิจารณาจากความสามารถของผู้บริหารในการจัดการธุรกิจ โดยการผสมผสานระหว่างสินทรัพย์ บุคลากร กระบวนการ ความสามารถในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดผลผลิต เพื่อแสดงประสิทธิผล ประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองต่อลูกค้า การดำเนินธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จ จะต้องมีการบริหารจัดการที่ดีซึ่งมีอยู่หลายวิธี เช่น การบริหาร

จัดการในแบบของ Fayol (1949 อ้างถึงใน สาคร สุขศรีวงศ์, 2550, หน้า 47) ว่าหน้าที่ทางการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม สอดคล้องกับแนวคิดการบริหารของ Gulick and Urwick (1973) ที่ประกอบด้วย การวางแผนการ จัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงานและการงบประมาณ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “POSDCORB” และแนวคิดการบริหารในรูปแบบของ Drucker (2005) ที่ประกอบไปด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การเป็นผู้นำ และการควบคุม ดังเช่นมีงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการที่มีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของพนักงาน บริษัท อุซุซยามาสตีลอินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน) พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการของบริษัท อุซุซยามาสตีลอินดัสตรีส์ จำกัด (มหาชน) ว่างานด้านการรายงานสำคัญที่สุด รองลงมาคือ การอำนวยความสะดวก การวางแผน การประสานงาน การจัดคนเข้าทำงาน การจัดองค์การ (สุเมธ ภิญาคง, วันทนิษฐ์ ภูมิภทราคม และธีรธนิษฐ์ ศิริโวหาร, 2552) จากแนวคิดดังกล่าวหากผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจโดยการประสานองค์ประกอบปัจจัยต่าง ๆ ให้สอดคล้องประสานกัน โดยปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นมีความสำคัญต่อการบริหารองค์การที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจอัญมณี ตามรูปแบบการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจสามารถคงอยู่อย่างยั่งยืน

สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2545 โดยมี นายอดิศักดิ์ ถาวรวิริยะนันท์ ดำรงตำแหน่งเป็นนายกสมาคมคนแรก โดยดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545-2552 คนต่อมาคือ นายธิตี เอกบุญยืน ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553-2556 และนายกสมาคมคนปัจจุบันคือ นายภูเก็ท คุณประภากร ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 จนถึงปัจจุบัน ในขณะนี้มีสมาชิกรวมโดยประมาณ 1,190 ราย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของจังหวัดจันทบุรี ให้เป็นที่แพร่หลายและรู้จักกันในระดับโลก เนื่องจากจันทบุรีเป็นฐานการผลิตอัญมณีที่สำคัญ และใหญ่ที่สุดในประเทศ และยังมีผู้ประกอบการด้านอัญมณีมากกว่า 50,000 ราย อีกทั้งยังส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิกสมาคมฯ ได้ขยายศักยภาพทางการตลาด โดยให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการค้าอัญมณีและเครื่องประดับทั้งตลาดภายในและภายนอกประเทศ สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี ได้ริเริ่มจัดตั้งศูนย์รวมอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรีขึ้นในปี พ.ศ. 2546 มีที่ตั้งศูนย์ฯ อยู่ที่ ถนนตรีรัตน์ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี โดยต้องการให้ศูนย์แห่งนี้เป็นที่สำหรับจำหน่ายสินค้า อัญมณีและเครื่องประดับ ที่มีคุณภาพของประเทศอย่างแท้จริง ในส่วนของร้านค้าได้มีผู้ประกอบการที่เข้าร่วมจำหน่ายสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับมากกว่า 40 ร้านค้า โดยได้รับการรับรองคุณภาพจากทางสมาคมฯ ซึ่งได้ออกแบบตราสัญลักษณ์อัญมณีและเครื่องประดับภายใต้แบรนด์ “PLOY CHAN” เพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าให้เป็นที่ยอมรับในระดับโลก

ในการดำเนินงานของสมาคมตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ประสบความสำเร็จในการประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคทั่วไปได้ทราบถึงคุณภาพและมาตรฐานของอัญมณีและเครื่องประดับที่ผลิตโดยผู้ประกอบการในจังหวัดจันทบุรี แต่ในการดำเนินงานดังกล่าวผู้ประกอบการยังมองว่าไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้ประกอบการอัญมณีในจังหวัดจันทบุรี โดยรวม ยังไม่สามารถแก้ปัญหาทางธุรกิจทั้งในเรื่องของแรงงาน เงินทุน และตลาดจำหน่ายได้ ทำให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประสบปัญหาความไม่มั่นคงในการดำเนินธุรกิจ ส่งผลให้ผู้ประกอบการและแรงงานด้านอัญมณีบางรายหันไปประกอบอาชีพอื่น ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานฝีมือ กอปรกับธุรกิจในส่วนของการตลาดตกไปอยู่ในการจัดการของชาวต่างชาติเสียเป็นส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก ซึ่งหากมีการเปิดเสรีอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 แล้ว ยังไม่มีการบริหารจัดการที่ดีอาจส่งผลให้ผู้ประกอบการของไทยประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจมากขึ้น อาจถึงขั้นต้องเลิกกิจการ ส่งผลให้ธุรกิจที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดต้องสูญหายไป

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับธุรกิจในจังหวัดจันทบุรี เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้เป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบการอัญมณีและเครื่องประดับสามารถกำหนดจัดการธุรกิจ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพและเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน รวมถึงมีการพัฒนารูปแบบการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการผลิต ด้านการตลาดเพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี และใช้เป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแนะนำช่วยเหลือผู้ประกอบการอัญมณีและเครื่องประดับให้สามารถดำเนินกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างโอกาสในการขยายตลาดต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

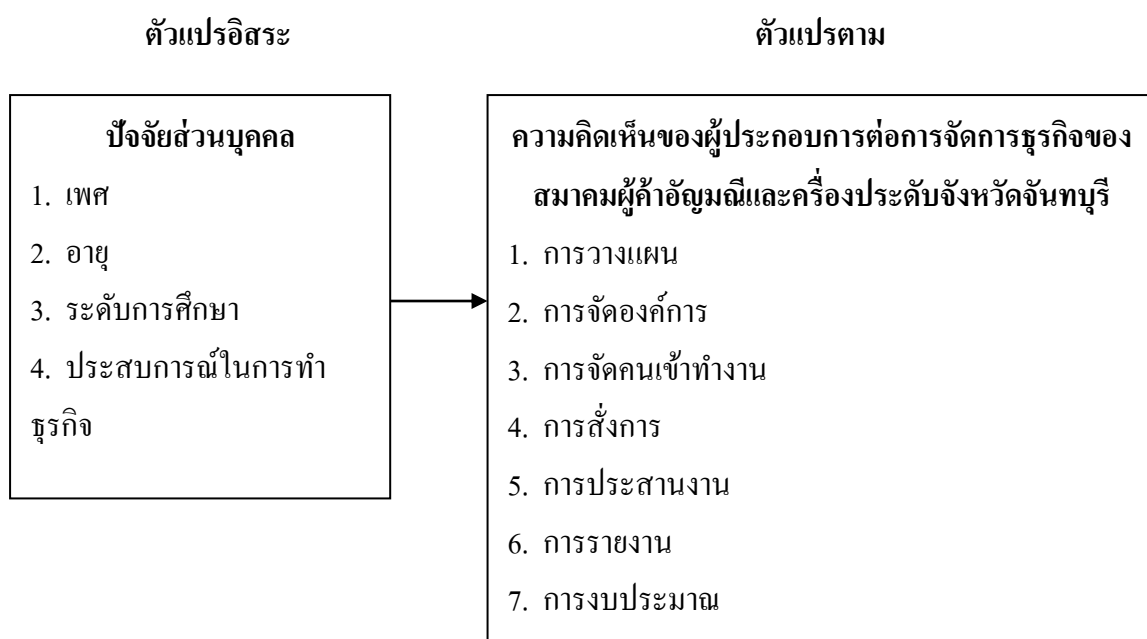
1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
2. ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
3. ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน
4. ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับหลักที่เกี่ยวกับการบริหาร ซึ่งผู้ที่เป็นผู้บริหารจะต้องทำ 7 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ หรือที่เรียกว่า “POSDCORB” ของ Gulick and Urwick (1973) มาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี
2. ทราบผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี
3. ผลของการวิจัยสามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจอื่น ๆ ในอนาคตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี เนื้อหาที่ทำการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ หลักการบริหารที่ผู้บริหารจะต้องทำ 7 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ หรือที่เรียกว่า “POSDCORB” ของ Gulick and Urwick (1973)

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำธุรกิจ
2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) คือ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ

ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับชาวไทยที่เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 452 ราย (สำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี, 2557)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยและเก็บข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกรู้ใจของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจแสดงออกมาในรูปแบบของการพูดหรือเขียน ซึ่งอาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณีในจังหวัดจันทบุรีที่เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี

การจัดการธุรกิจอัญมณี หมายถึง กระบวนการในการจัดการธุรกิจอัญมณีของสมาคมผู้ค้าและผู้ผลิตอัญมณีในจังหวัดจันทบุรี ตามหลักการบริหารจัดการธุรกิจ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ

การวางแผน หมายถึง แนวทางการจัดการธุรกิจอัญมณีของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับเกี่ยวกับการวางแผนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนด้านงบประมาณในการลงทุน วางแผนด้านบุคลากร วางแผนด้านวัตถุดิบ และวางแผนด้านการตลาด/ การจำหน่าย

การจัดองค์การ หมายถึง แนวทางการจัดการธุรกิจอัญมณีของสมาคมเกี่ยวกับการจัดองค์การ โดยการกำหนดภาระหน้าที่อย่างชัดเจน กำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ และการแบ่งงานกัน

การจัดคนเข้าทำงาน หมายถึง แนวทางการจัดการธุรกิจอัญมณีของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับเกี่ยวกับวิธีการจัดหาคนทำงาน ได้แก่ การวางแผนกำลังคนอยู่เสมอ การทดสอบเพื่อคัดเลือกก่อนจ้างงาน การฝึกอบรมก่อนเข้าการทำงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

การสั่งการ/ การอำนวยการ หมายถึง แนวทางการจัดการธุรกิจอัญมณีเกี่ยวกับการสั่งการ/ การอำนวยการของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม ได้แก่ การสั่งให้บุคลากรทำตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด การสั่งงานด้วยลายลักษณ์อักษร และการมอบหมายงานอย่างชัดเจน

การประสานงาน หมายถึง แนวทางการจัดการธุรกิจอัญมณีของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับเกี่ยวกับการประสานงานเรื่องต่าง ๆ กับผู้ค้าอัญมณีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การพูดคุยกับผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับเกี่ยวกับนโยบายในการทำงาน การจัดตั้งผู้ตรวจงาน การจัดโครงสร้างการทำงานที่ชัดเจน

การรายงาน หมายถึง แนวทางการจัดการธุรกิจอัญมณีเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงาน ของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับให้แก่สมาชิก ผู้ประกอบการอัญมณี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้แก่ การรายงานความก้าวหน้าของงานที่ทำ การรายงานถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น และการชี้แจงตลอดจนประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ให้สมาชิก ผู้ประกอบการอัญมณี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

การงบประมาณ หมายถึง แนวทางการจัดการธุรกิจอัญมณีของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ ได้แก่ การวางแผนในการใช้จ่ายงบประมาณ การสำรองเงินทุนสำหรับการดำเนินธุรกิจ การจัดทำรายงานรับ-จ่ายเงิน และการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อการกู้ยืม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรีอัญมณี มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
 - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 1.2 ประเภทของความคิดเห็น
 - 1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น
 - 1.4 การวัดความคิดเห็น
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ
 - 2.1 ความหมายของการจัดการ
 - 2.2 ความสำคัญของการจัดการ
 - 2.3 แนวคิดการจัดการ
3. ข้อมูลของธุรกิจอัญมณี
 - 3.1 ความเป็นมาของอัญมณี
 - 3.2 แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ
4. ข้อมูลพื้นฐานสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ธรรณิศวรร จิตขวัญ (2542, หน้า 43) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่า หมายถึง ความเชื่อ หรือการลงความเห็น ซึ่งขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้รับ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักขิตานนท์, สุภร เสรีรัตน์ และองอาจ ปทะวานิช (2546, หน้า 419) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทักษคติ/ ความคิดเห็น ทั้งสองคำนี้ มีความแตกต่างกันแต่อาจใช้แทนกันได้โดยทั่วไป ทักษคติ (Attitudes) เป็นความพึงพอใจแนวโน้มนำทักษะ หรือความรู้สึกของบุคคล ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยถือว่าทั้งทัศนคติและความคิดเห็นใช้แทนกันได้

สุภัตรา สุภาพ (2545, หน้า 132) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้ว่า

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะการพูดหรือเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล ก่อนที่จะมีการตัดสินใจแสดงออก ซึ่งการแสดงออกนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากผู้อื่นก็ได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 236) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาและความคิดประกอบ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้อาศัยหลักฐาน พิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม

Hurlock (1980, pp. 145-148) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความคิดเห็นไว้ว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่ได้อยู่บนความแน่นอน หรือความจริง แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจบุคคลจะแสดงออกโดยมีข้ออ้าง หรือการแสดงเหตุผลสนับสนุน หรือปกป้องความคิดเห็นนั้น ความคิดบางอย่างเป็นผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริง ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเฉพาะตัวของแต่ละคน เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ การแสดงความคิดเห็นอาจจะได้รับการยอมรับ หรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

Good (1995, p. 17) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น (Opinion) ไว้หลายความหมาย ได้แก่

1. ความหมายทั่วไป หมายถึง ความเชื่อ ความคิดเห็น ข้อพิจารณา ความรู้สึก หรือทัศนะที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์อย่างแน่นอน และยังขาดน้ำหนักทางเหตุผลหรือการวิเคราะห์ หรือกล่าวกว้าง ๆ ได้ว่ามีความเป็นไปได้มากกว่าความรู้
2. ความหมายเฉพาะ หมายถึง การพิจารณาหรือการวินิจฉัยอย่างมีแบบแผนจากแหล่งข้อมูล หรือบุคคลที่เชื่อถือได้
3. ความคิดเห็นสาธารณะ (Public opinion) หมายถึง การพิจารณาหรือข้อวินิจฉัยรวม ๆ ของกลุ่มคนในสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อหรือข้อเท็จจริง

Freeman (1995, p. 609) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความพร้อมทางด้านจิตใจที่จะตอบสนองต่อบุคคล สถานการณ์ วัตถุ และความคิดเห็น โดยมีลักษณะที่คงที่แน่นอน ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ และมีรูปแบบการตอบสนองอย่างเดียวกัน

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะการพูดหรือเขียน ซึ่งในการแสดงออกนี้จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคล ก่อนที่จะมีการตัดสินใจแสดงออก ซึ่งการแสดงออกนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากผู้อื่นก็ได้

ประเภทของความคิดเห็น

ดวงอุมา โสภ (2551, หน้า 20) ได้จำแนกความคิดเห็นเป็น 2 ประการ ด้วยกันคือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด (Extreme opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้ และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงทิศ ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้อย่างเข้าใจ (Cognitive contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้สึกความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ไม่เห็นด้วย

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นสามารถจำแนกได้หลายประการ ได้แก่ ความคิดเห็นเชิงบวก-เชิงลบ หรือความคิดเห็นที่มาจากความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี เช่น ความชอบ การยอมรับ เห็นด้วย หรือในทางที่ไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่ยอมรับ เหล่านี้เป็นต้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคล

กิตติ สุทธิสัมพันธ์ (2542, หน้า 12-13 อ้างถึงใน วาริญา ม่วงเกลี้ยง, 2550, หน้า 12-13) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ทำให้ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละบุคคลแตกต่างกันไว้ ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล มีองค์ประกอบ ดังนี้

1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของอวัยวะต่าง ๆ คุณภาพของสมอง

1.2 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และการศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากมักจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

1.3 ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติของบุคคลต่อเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอาจจะได้จากการเรียนรู้จากกลุ่มบุคคลในสังคม หรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่และความรับผิดชอบต่องาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยสิ่งแวดล้อม มีองค์ประกอบ ดังนี้

2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็ต้องยอมรับและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมซึ่งทำให้บุคคลนั้นมีความเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

2.3 ข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนได้รับทั้งนี้เพราะข้อเท็จจริงที่แต่ละบุคคลได้รับแตกต่างกัน ก็จะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

Reeder (1974 อ้างถึงใน วาริญา ม่วงเกลี้ยง, 2550, หน้า 13) อธิบายถึงเหตุผลในการให้ความคิดเห็นของบุคคลว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการซึ่งเรียกว่า ความเชื่อและความไม่เชื่อ (Beliefs and disbelieves) มิได้จำกัดอยู่เพียงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง เกิดจากปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่

1. ปัจจัยแรงดึงดูด (Pull factors) ได้แก่ เป้าประสงค์ ความเชื่อ ค่านิยม นิสัย และขนบธรรมเนียม
 2. ปัจจัยผลัก (Push factors) ได้แก่ ความคาดหวัง ข้อผูกพัน และการบังคับ
 3. ปัจจัยสนับสนุน (Able factors) ได้แก่ โอกาส ความสามารถ และการสนับสนุน
- ปัจจัยทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยดึงดูด ปัจจัยผลัก ปัจจัยสนับสนุน เป็นปัจจัยที่รีเดอร์ (Reeder) เชื่อว่าเป็นกลุ่มของเหตุผลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์ กล่าวคือ การที่มนุษย์จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นย่อมมีเหตุผลในการกระทำแฝงอยู่ทั้งสิ้น และเหตุผลดังกล่าวมิได้จำกัดอยู่เพียงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง แต่จะประกอบด้วยกลุ่มของเหตุผลหลายประการ ซึ่งอาจเหมือนหรือแตกต่างกัน

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของบุคคลแตกต่างกันหรือเหมือนกันขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล เช่น ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อิทธิพลของผู้ปกครอง ทักษะคิดและความคิดเห็นของกลุ่ม ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นเป็นอยู่หรือได้ประสบมา สื่อมวลชนหรือสื่อต่าง ๆ ซึ่งจะส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็นของบุคคลนั้นได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคิดเห็นของบุคคลมาจากปัจจัยดึงดูด เช่น นิสัย ความเชื่อ ฯลฯ ปัจจัยผลัก ได้แก่ ความคาดหวัง ข้อผูกพัน หรือการบังคับ และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ โอกาส ความสามารถ และการสนับสนุน

การวัดความคิดเห็น

วิเชียร เกตุสิงห์ (2541, หน้า 94-97) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้แบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวคิดของ Likert ซึ่งแบ่งน้ำหนักของความคิดเห็นโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนนั้นขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นทางปฏิฐาน

วัลถก รัฐฉัตรานนท์ (2545, หน้า 102-117) ได้เขียนไว้ในเอกสารประกอบการเรียน การสอนของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวัด ว่ามาตรวัดเจตคติหรือทัศนคติหรือความคิดเห็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีคิดแบบสเกล วัดความต่างทางศัพท์ (S-D Scale = Semantic differential scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคุณสมบัติที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ดี-เลว-ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

2. วิธีลิเคิร์ตสเกล (Likert scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติ ความคิดเห็นที่นิยมกัน มากที่สุด เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงทัศนคติ ในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ โดยยึดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5 4 3 2 1 หรือ +1 +10 -1 -2 ตามลำดับ

3. วิธีกัทแมนสเกล (Guttman scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นใน แนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับทัศนคติ สูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้อย่างต่ำสุดหรือ สูงสุด และแสดงถึงการสะสมของข้อความความคิดเห็น

4. วิธีเทอร์สโตนสเกล (Thurstone scale) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาตรแล้ว เปรียบเทียบตำแหน่งความคิดหรือทัศนคติไปในทางเดียว และเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างกัน

สุทธนุ ศรีไสย์ และสุพจน์ บุญวิเศษ (2547, หน้า 9-10) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความคิดเห็น สามารถวัดได้หลายแบบ ดังนี้

1. Scaling technique เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้วัดความคิดเห็น มีอยู่ 2 แบบคือ

1.1 วิธีของ Likert technique ออกแบบและสร้างโดย Rensis Likert เป็นมาตรวัด แบบรวมคะแนน (Summated rating scales) ประกอบด้วยประโยคต่าง ๆ ที่แต่ละประโยคของผู้ถูก ทดสอบแสดงความรู้สึกออกมา แบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉย ๆ ไม่เห็น ด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง การใช้มาตรวัดความคิดเห็นแบบ Likert นี้ สามารถใช้กับจำนวนข้อ ได้มาก สามารถครอบคลุมเนื้อหาที่น่าสนใจได้อย่างกว้างขวาง ถ้านำมาเปรียบ เทียบกับวิธีวัด แบบอื่น ๆ

1.2 วิธีของ Thurstone technique วิธีนี้จะประกอบไปด้วยประโยคต่าง ๆ ประมาณ 10-20 ประโยคหรือมากกว่านั้น ที่ผู้ถูกทดสอบจะต้องแสดงระดับความคิดเห็นต่าง ๆ ที่กำหนดค่า เอาไว้คือ กำหนดเป็น Scale value ซึ่งเริ่มต้นจาก 0.0 ถึง 11.0 คือ ประโยคที่ไม่พึงพอใจมากที่สุด เรื่อยไปจนถึงความรู้สึกเป็นกลาง ๆ (Natural statement) ซึ่งอยู่ในระดับ 5.5 จนถึงระดับ 11.0 ซึ่งเป็นค่าสูงสุดที่เป็นประ โยคพึงพอใจมากที่สุด

2. Polling technique เป็นการหยั่งเสียงประชาชนดูว่า มหาชนมีความรู้สึกในเรื่องนั้น ๆ อย่างไรบ้าง ส่วนมากจะนำมาใช้กับการเลือกตั้งของพรรคการเมืองหรือที่ทำอะไรเกี่ยวกับประชาชน ผลของการหยั่งเสียงจะขึ้นอยู่กับวิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มตัวอย่างนั้น ๆว่าจะออกมาในลักษณะใด

3. Questionnaire เป็นการใช้แบบสอบถามประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ดีหรือไม่ดี แบ่งการสอบถามออกเป็น 2 แบบ คือ

3.1 Fixed-alternative questions เป็นคำถามที่ถามเฉพาะเจาะจงไปแล้วให้ตอบตามเรื่องที่ถามเท่านั้น

3.2 Open-ended questions เป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมแล้วนำความคิดเห็นหรือความรู้สึกของคนส่วนมากมาจัดกลุ่มดูว่า เขาเหล่านั้นมีความรู้สึกอย่างไร

วาริญา ม่วงเกลี้ยง (2550, หน้า 15) ได้กล่าวไว้ว่า ในการวัดความคิดเห็น โดยทั่วไปจะต้องมีส่วนประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้า และการตอบสนอง การบอกถึงความคิดเห็นก็คือการแสดงให้เห็นถึงคำตอบที่แสดงเป็นจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ การที่จะให้ใครก็ตามออกความคิดเห็นควรถามกันต่อหน้า และถ้าจะใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้

สุชญา คุปติยานุวัฒน์ (2543, หน้า 43) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะบอกความคิดเห็น ก็คือการแสดงให้เห็นถึงร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะใด

Morgan and King (1971 อ้างถึงใน สุริย์ เขียวมรกต, 2548, หน้า 11) ได้กล่าวไว้ว่า การที่จะให้ใครก็ตามออกความคิดเห็นควรถามกันต่อหน้า ถ้าจะใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่า “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” กับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวคิดของ Likert ซึ่งจะแบ่งความคิดเห็น เป็นระดับ ได้แก่ 1) เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2) เห็นด้วย 3) ไม่แน่ใจ 4) ไม่เห็นด้วย และ 5) ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

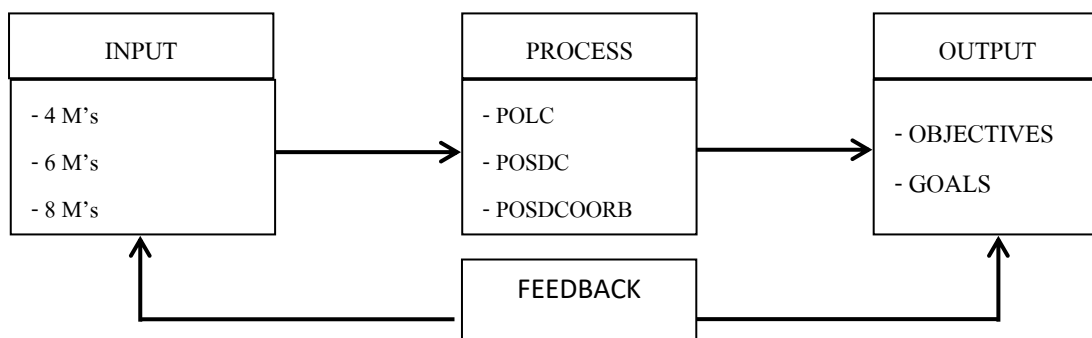
จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การวัดความคิดเห็นสามารถวัดได้หลายแบบ ทั้งวิธีการของ Likert technique หรือวิธีการของ Thurstone technique หรือวิธีการอื่น ๆ วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะบอกความคิดเห็น ก็คือการแสดงให้เห็นถึงร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะใด แต่ที่สำคัญจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้า และการตอบสนอง จึงจะสามารถวัดความคิดเห็นได้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

ความหมายของการจัดการ

ความหมายของการบริหารจัดการนั้น สามารถจำกัดออกมาตามความเข้าใจได้ โดยคำว่า “Management” อาจแปลว่า การจัดการหรือการบริหารหรือการบริหารจัดการก็ได้ ความหมายของคำว่า “การบริหารจัดการ” และ “การจัดการ” ได้มีการรวบรวมไว้ดังนี้

ซีริวรณ์ เสรีรัตน์ และคณะ (2546, หน้า 18-19) ได้กล่าวไว้ว่า “การบริหาร” (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูง โดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูง เป็นคำนิยมใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการ และคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึง ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐ หรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไร ส่วน “การจัดการ” (Management) จะเน้นการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบาย (แผนที่วางไว้) ซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ (Business management) ส่วนคำว่า “ผู้จัดการ” (Manager) จะหมายถึงบุคคลในองค์กรซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมในการบริหารทรัพยากรและกิจการงานอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ขององค์กร โดยได้ให้ความหมายของการจัดการว่าเป็น กระบวนการนำทรัพยากรมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการบริหาร คือ

ภาพที่ 2-1 กระบวนการจัดการ

INPUT คือ ทรัพยากรทางการบริหาร (Management resources) อันได้แก่ 4 M's ประกอบด้วยดังนี้คือ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุคิบั (Material) และวิธีการ/ จัดการ (Method/ Management) ถูกนำเข้าไปในระบบเพื่อการประมวลผลหรือการบริการที่เติบโตและพัฒนาก้าวหน้าไปพร้อมกับอุตสาหกรรมการผลิต และการบริการที่เติบโตขึ้นไปอย่างรวดเร็วทำให้ทรัพยากรเพียง 4 ประการเริ่มไม่เพียงพอสำหรับเป้าหมาย จึงได้เพิ่มขึ้นอีก 2 M's เป็น 6M's ได้แก่

เครื่องจักรกล (Machine) และการตลาด (Market) ในขณะเดียวกันการทำงานที่มองเห็นถึงความสำคัญ หรือคุณค่าของจิตใจของผู้ปฏิบัติงานที่มากขึ้น โดยให้ความสำคัญกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของคนงานมากขึ้น จึงเพิ่มขวัญกำลังใจ (Morale) เข้าไปเป็น 7 M's และเมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ระบบการสื่อสารไร้พรมแดนที่ติดต่อเชื่อมโยงกันเป็นระบบเครือข่ายครอบคลุมทั่วโลกทำให้การติดต่อสื่อสารรวดเร็วใครไม่รู้หรือไม่มีข้อมูลย่อมเสียเปรียบในเชิงธุรกิจจึงได้เพิ่ม ข้อมูลข่าวสาร (Message) เข้าไปในทรัพยากรกระบวนการผลิต รวมเป็น 8M's ซึ่งเป็นทรัพยากรเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ไม่สิ้นสุดครบเท่าที่ระบบอุตสาหกรรมการผลิต การจัดทำนาย และการบริการยังคงพัฒนาและก้าวไปไม่หยุดยั้ง

PROCESS คือ หน้าที่หรือกิจกรรมขั้นพื้นฐานที่ผู้บริหารต้องกระทำ ในปัจจุบันมีหน้าที่ 4 ประการ ได้แก่ POLC การวางแผน (Planning), การจัดองค์การ (Organizing), การชี้นำ (Leading) และการควบคุม (Controlling) ซึ่งมีพัฒนาการของแนวคิดมาตั้งแต่สมัยของ Fayol ปี 1916 ที่เห็นว่าหน้าที่การจัดการ ประกอบด้วย POCCC ได้แก่ การวางแผน (Planning), การจัดองค์การ (Organizing), การสั่งการ (Commanding), การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling) ต่อมาในปี 1937 Gulick and Urwick เห็นว่ากระบวนการจัดการประกอบด้วย การวางแผน (Planning), การจัดองค์การ (Organizing), การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing), การอำนวยการ (Directing), การประสานงาน (Coordinating), การรายงานผล (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ซึ่งนิยมเรียกว่า POCDORB ครั้งเมื่อเข้าปี 1972 Koontz มีความคิดเห็นว่าหน้าที่ทางการจัดการ คือ POSDC ได้แก่ การวางแผน (Planning), การจัดองค์การ (Organizing), การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing), การอำนวยการ (Directing), และการควบคุม (Controlling) ซึ่งเป็นแนวคิดของเขาเปลี่ยนแปลงไปชัดเจน โดยในปี 1988 Koontz and Wehrich เขียนตำราใช้ชื่อว่า Management ร่วมกันและเปลี่ยนหน้าที่ทางการจัดการจากตัว D (Directing) เป็น L (Leading) พัฒนาด้านแนวคิดดังกล่าวยังคงก้าวต่อไปไม่หยุดยั้ง บางทีในยุคหน้าเราอาจเห็นหน้าที่การจัดการที่เหลืออักษรเพียงตัวเดียว หรือสองตัวเท่านั้นก็เป็นได้ ดังนั้นอาจสรุปหน้าที่หรือกิจกรรมขั้นพื้นฐานทางการจัดการได้ว่าเป็น เครื่องมือที่ใช้กระบวนการ (Process) แปลรูปทรัพยากรที่นำเข้าไปเป็นผลผลิตตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายขององค์กรต่อไป

OUTPUT คือ เป้าหมาย (Goals) หรือ วัตถุประสงค์ (Objectives) ขององค์กร ที่นำออกมาจากกระบวนการแปลรูปในขั้นตอนที่สอง เป้าหมายขององค์กรสามารถแบ่งแยกได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ องค์กรที่มีเป้าหมายที่มุ่งแสวงหากำไร (Profit) และองค์กรที่มีเป้าหมายไม่มุ่งแสวงหากำไร (Non-profit) หรืออาจแบ่งเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการผลิตสินค้ากับองค์กรที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการ (Services) ก็ได้

การบริหาร คือกลุ่มของกิจกรรม ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/ Directing) หรือการอำนวย และการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6 M's) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลครบถ้วน

Griffin (1997, p. 4) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ (Management) หมายถึง ชุดของหน้าที่ต่าง ๆ (A set of functions) ที่กำหนดทิศทางในการใช้ทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์กร การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) หมายถึง การใช้ทรัพยากรได้อย่างเฉลียวฉลาดและคุ้มค่า (Cost-effective) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective) นั้นหมายถึงการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (Right decision) และมีการปฏิบัติการสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ดังนั้นผลสำเร็จของการบริหารจัดการจึงจำเป็นต้องมีทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลควบคู่กัน

Certo (2000, p. 555) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการของการมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ

DeCenzo and Robbins (2005, p. 34) การจัดการ (Management) หมายถึง ขบวนการที่ทำให้งานกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลด้วยคนและทรัพยากรขององค์กร ซึ่งตามความหมายนี้องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ได้แก่ ขบวนการ (Process) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness) ขบวนการ (Process) ในความหมายของการจัดการนี้หมายถึงหน้าที่ต่าง ๆ ด้านการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์กร การโน้มนำองค์กร และการควบคุม

ศาสตราจารย์ วังศ์ (2550, หน้า 25) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง การทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ทางการจัดการ ซึ่งรวมถึงกิจกรรม 4 ประการ ได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์กร การชี้นำ และการควบคุมองค์กร นอกจากนี้กิจกรรมการจัดการให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การตัดสินใจในการบริหารจัดการ การจัดการเชิงกลยุทธ์ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การบริหารกลุ่ม และการจัดการในสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดการ หมายถึง กระบวนการบริหารที่มีประสิทธิภาพที่ทำให้องค์กรดำรงอยู่และเกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยการรู้จักใช้เทคนิควิธีต่าง ๆ ที่จะนำองค์กรไปสู่เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายขององค์กร

ความสำคัญของการจัดการ

การจัดการมีความสำคัญดังต่อไปนี้

1. มีกระบวนการจัดการที่ดี จะทำให้องค์การประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
2. การจัดการเป็นเทคนิคที่ทำให้สมาชิกในองค์กรเกิดจิตสำนึกร่วมกัน ในการปฏิบัติงาน มีความตั้งใจ
3. การจัดการเป็นกำหนดขอบเขตการทำงานของสมาชิกในองค์กร
4. การจัดการเป็นการแสวงหาวิธีการที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงาน

แนวคิดการจัดการ

ศาสตราจารย์ (2550, หน้า 45) กล่าวถึง แนวคิดการจัดการว่าสามารถแบ่งได้ ดังนี้

1. แนวคิดการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์
2. แนวคิดการจัดการเชิงบริหาร
3. แนวคิดการจัดการเชิงพฤติกรรม
4. แนวคิดการจัดการเชิงปริมาณ
5. แนวคิดการจัดการร่วมสมัย

แนวคิดการจัดการแต่ละแนวคิดมีเป้าหมายไปในทิศทางเดียวกัน คือ การทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กร แต่ละแนวคิดต่าง ๆ เหล่านี้มีจุดมุ่งเน้นหรือวิธีในการจัดการเพื่อไปถึงเป้าหมายแตกต่างกันไป

แนวคิดการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์

ศาสตราจารย์ (2550, หน้า 46) ได้กล่าวถึง แนวคิดการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ว่าเกิดขึ้นในยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม จากความพยายามของนักวิทยาศาสตร์ และนักคิดในยุคนั้นที่ต้องการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของแรงงาน โดยอาศัยวิธีการที่ได้ศึกษาในเชิงวิทยาศาสตร์ โดยแนวคิดการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ มีการตั้งสมมติฐาน กำหนดตัวแปร ทดลอง แล้วจึงวัดผลการทดลองตามกระบวนการซ้ำจนค้นพบวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น กระทั่งค้นพบวิธีที่ดีที่สุดในการทำงานผู้ค้นพบการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน จนได้รับชื่อว่าเป็นบิดาแห่งการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ คือ Frederick Taylor ผลงานที่มีชื่อเสียงที่สุดในการจัดการผลผลิตในการขนเหล็กของโรงงานในโรงงานหลอมเหล็ก โดยค้นหาวิธีการที่ดีที่สุดในการขนเหล็ก Taylor จึงได้กำหนดหลักการที่สำคัญในการจัดการ 4 ประการ คือ

1. ในการทำงานแต่ละงาน ให้ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการคิดค้นและกำหนด วิธีที่ดีที่สุด สำหรับงานนั้น
2. ให้จัดหมวดหมู่ในการทำงานให้เหมาะสม พร้อมแบ่งงาน และความรับผิดชอบระหว่างฝ่ายบริหาร และคนงานอย่างเหมาะสม

3. คัดเลือกคนงานที่เหมาะสมแล้วฝึกอบรม และพัฒนาตามวิธีการที่กำหนด
4. ให้ฝ่ายบริหารประสานงาน และทำความเข้าใจกับคนงานในเรื่องต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด

แนวทางการจัดการเชิงบริหาร

เกิดจากความพยายามของนักคิดและนักวิชาการที่คิดค้นกำหนดหลักการบริหารให้ชัดเจน ผู้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาแนวคิดการจัดการเชิงบริหาร คือ Fayol (สาคร สุขศรีวงศ์, 2550, หน้า 47) ได้แก่

1. กิจกรรมหลักในองค์กรธุรกิจ
 - 1.1 เทคนิคและการผลิต (Technical and production)
 - 1.2 การพาณิชย์ (Commercial)
 - 1.3 การเงิน (Financial)
 - 1.4 ความมั่นคง (Security)
 - 1.5 การบัญชี (Accounting)
 - 1.6 การจัดการ (Management)
2. หน้าที่ทางการจัดการ ได้แก่
 - 2.1 การวางแผน (Planning)
 - 2.2 การจัดองค์กร (Organization)
 - 2.3 การบังคับบัญชา (Commanding)
 - 2.4 การประสานงาน (Coordinating)
 - 2.5 การควบคุม (Control)

แนวคิดการจัดการเชิงพฤติกรรมศาสตร์

ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกขององค์กร ความรู้สึกและความคาดหวังของคนงานตลอดจนเป้าหมาย และแรงจูงใจในการทำงานของคนงาน การศึกษาของ Mayo (1933 อ้างถึงใน สาคร สุขศรีวงศ์, 2550, หน้า 48) เป็นการศึกษาที่มีอิทธิพลและวางรากฐานการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ในเวลาต่อมา การศึกษามีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างของแสงสว่างในสถานที่ทำงานกับผลผลิต โดยแบ่งคนงานออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง (Experimental group) และควบคุม (Control group) จนได้ข้อสรุปว่า นอกจากปัจจัยการผลิตตามปกติซึ่งได้แก่ ค่าแรง แสงสว่าง และระยะเวลาการหยุดพักแล้ว ปริมาณผลผลิตขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ด้วย ปัจจัยเหล่านั้นรวมถึง ความรู้สึกของคนงานว่ากำลังอยู่ในการทดลอง การแบ่งกลุ่มการทำงาน การสื่อสารระหว่างหัวหน้างาน ความสัมพันธ์ระหว่างคนงาน

ด้วยกัน ตลอดจนความคาดหวัง เป้าหมาย และแรงจูงใจในการทำงาน ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ รวมเรียกว่า ปัจจัยเชิงพฤติกรรม

แนวคิดการจัดการเชิงปริมาณ

ศาสตราจารย์วรงค์ (2550, หน้า 50) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นการนำหลักคณิตศาสตร์ สถิติ ตลอดจนคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประมวลผลเพื่อช่วยในการบริหารจัดการ ต่อมาได้มีการพัฒนาวิธีการและระบบต่าง ๆ และเป็นระบบที่ใช้งานกันอยู่ทั่วไป เช่น ระบบสนับสนุนเพื่อการตัดสินใจ และระบบสนับสนุนเพื่อผู้บริหาร และการจัดการเชิงปริมาณสามารถแตกสาขาออกเป็นวิทยาศาสตร์การจัดการ (Management science) การจัดการการดำเนินงาน (Operation management) และระบบสารสนเทศทางการจัดการ (Management information system)

แนวคิดทางการจัดการร่วมสมัย กล่าวถึง แนวคิดเรื่องระบบ (System approach) เป็นการมองว่าองค์กรทุกองค์กรเป็นระบบขนาดใหญ่ ซึ่งประกอบด้วย ระบบย่อยต่าง ๆ ภายในองค์กร อาทิ การวางแผน การบริหารทรัพยากรบุคคล การประเมินผล การจ่ายค่าตอบแทน การควบคุม ตลอดจนการเงิน และการผลิต ที่มีผลกระทบซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา แนวคิดการจัดการตามสถานการณ์ (Situational approach)

Gulick and Urwick (1973, p. 13) ได้เสนอหลักที่เกี่ยวกับการบริหาร ซึ่งคนที่เป็นผู้บริหารจะต้องทำมีหน้าที่สำคัญอยู่ 7 ประการ คือ การวางแผนการจ้ดองค์กร การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงานและการงบประมาณ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “POSDCORB” ซึ่งประกอบด้วย รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) คือ หน้าที่หรือบทบาท ในการกำหนดการทำงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่า จะทำอะไร จะทำอย่างไร จะทำเมื่อไร ใครเป็นผู้ทำ จะใช้งบประมาณเท่าไร

2. การจัดองค์กร (Organizing) คือ การจัดโครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดภารกิจหน้าที่ การแบ่งงานกันทำ การกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ การจัดสายการบังคับบัญชา การกำหนดขนาดของการควบคุม การจัดตั้งหน่วยงานหลัก (Line) และการจัดตั้งหน่วยงานที่ปรึกษา (Staff)

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) คือ หน้าที่ที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนกำลังคน การสั่งการ การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้น ลดขั้น การโยกย้าย และ การให้พ้นจากงานในการบริหารบุคคลในปัจจุบันมีใช้อยู่ 2 ระบบ คือ ระบบคุณธรรม และระบบอุปถัมภ์

4. การสั่งการ/ การอำนวยการ (Directing) คือ การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ปฏิบัติงานตามแผนงาน หรือตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจจะสั่งการด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

5. การประสานงาน (Coordinating) คือ หน้าที่ในการประสานกับหน่วยย่อยต่าง ๆ ที่มี อยู่ในองค์การให้ทำงานสอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งการประสานงานนั้นอาจทำได้ โดยการจัดตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองงาน การจัดโครงสร้างองค์การให้มีความชัดเจน การใช้ วิธีการงบประมาณ เป็นต้น

6. การรายงานผลการปฏิบัติงาน (Reporting) คือ การรายงานความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ขององค์การให้ทุกฝ่ายได้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการติดตามการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการทำงาน

7. การบริหารงบประมาณ (Budgeting) คือ หน้าที่ในการจัดสรร การวางแผน งบประมาณให้กับองค์การ และหน่วยย่อยต่าง ๆ ให้มีงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการ ทำงาน

ทฤษฎีการจัดการ (เริ่มยุคใหม่) ของ Drucker (2005) เสนอเป็นหลักการว่า กระบวนการ จัดการประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดหน้าที่การงานที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุ เป้าหมายขององค์การ โดยกำหนดว่าจะดำเนินการอย่างไรและดำเนินการเมื่อไร เพื่อให้ความสำเร็จ ตามแผนที่วางไว้ การวางแผนต้องควบคุมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการมอบหมายงานให้บุคคลในแผนกหรือฝ่ายได้ ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้ เมื่อแผนกหรือฝ่ายประสบความสำเร็จก็จะทำให้ องค์การประสบความสำเร็จไปด้วยดี

3. การเป็นผู้นำ (Leading) เป็นการจูงใจ การชักนำ การกระตุ้นและชี้ทิศทางให้ดำเนิน ไปสู่เป้าหมาย โดยการเพิ่มผลผลิตและเน้นมนุษย์สัมพันธ์ทำให้เกิดระดับผลผลิตในระยะยาวที่สูง กว่าภาวะงานเพราะคนมักไม่ค่อยชอบภาวะงาน

4. การควบคุม (Controlling) เป็นภาระหน้าที่ของผู้บริหาร ที่จะต้องรวบรวมข้อมูล เพื่อประเมินผลการดำเนินงาน เปรียบเทียบผลงานปัจจุบันกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ และทำการ ตัดสินใจไปตามเกณฑ์หรือไม่

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ในการจัดการผู้บริหารมีหน้าที่ที่จะต้องกระทำอย่างน้อย 4 ประการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การนำ และการควบคุม แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำ ลักษณะการบริหารของ Gulick and Urwick (1973, p. 13) ประกอบด้วย การวางแผน

การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ เนื่องจากลักษณะสำคัญของการจัดการดังกล่าวเป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรปฏิบัติตาม เพื่อให้การบริหารงานภายในองค์กรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อมูลของธุรกิจอัญมณี

ความเป็นมาของอัญมณี

อัญมณีและเครื่องประดับเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพราะอัญมณีเป็นวัตถุดิบที่สำคัญต่ออุตสาหกรรมเครื่องประดับ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมนี้กล่าวไว้ว่า อุตสาหกรรมเครื่องประดับจะแข็งแกร่งได้ต้องมีอุตสาหกรรมอัญมณีที่ดีสนับสนุน อัญมณีหรือรัตนชาตินั้นหมายถึงวัตถุ 3 ประเภท คือ 1) แร่ เช่น เพชร คอรัันดัม (Corundum) เบริล (Beryle) โกเมน (Garnet) ควอตซ์ (Quartz) เป็นต้น 2) หิน เช่น ลาปีส ลาซูลี (Lapis Lazuli) และ 3) สารอินทรีย์ เช่น อำพัน ไข่มุก เป็นต้น (ปริญญ์ แสงเนตร, 2555, หน้า 13)

คุณสมบัติโดยทั่วไปของอัญมณี มีดังนี้

1. สวยงาม (Beauty) ซึ่งพิจารณาจากสี การกระจายแสง การหักเหแสง ประกาย ความสามารถในการให้แสงผ่าน และรูปแบบของการเจียรไน
 2. ความทนทาน (Durability) หมายถึง ความทนทานจากการสวมใส่ ซึ่งสามารถวัดได้โดยระดับของความแข็ง และความเหนียว ถ้ามีความแข็งมากจะทนทานต่อการขีดข่วนที่ทำให้เกิดตำหนิ เช่น เพชร ถ้ามีความเหนียวมากก็จะทนทานต่อการแตกหัก เช่น หยก ซึ่งมีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับการแกะสลัก
 3. ความหายาก (Rarity) หมายถึง การใช้เวลา และการมีต้นทุนในการแสวงหา ซึ่งอาจจะมาจากระดับลึกของโลกตามสายแร่ หรือความหายากของอำพัน (อินทรีย์วัตถุ) ที่มีความงดงาม
- แม้ว่าในโลกมีสายแร่ หิน และสารอินทรีย์หลายพันชนิด แต่การปรับปรุงคุณภาพให้เป็นอัญมณีที่สวยงาม ทนทาน และหายาก ที่ได้รับความนิยมนั้นมีเพียงไม่กี่ประเภท ผู้ค้าพลอยจะแบ่งพลอยออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ พลอยเนื้อแข็งและพลอยเนื้ออ่อน โดยพลอยเนื้อแข็งหมายถึง ทับทิม และไพฑิณ ในขณะที่พลอยเนื้ออ่อน หมายถึง พลอยอื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมด ดังที่กล่าวในเบื้องต้นว่า อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับมีความสัมพันธ์ต่อกัน ในการแยกแยะประเภทของรายการสินค้าในอุตสาหกรรมนี้ ผู้ค้าและนักวิจัยจัดกลุ่มรายการสินค้าดังนี้ 1) เพชร 2) พลอย 3) ไข่มุก 4) เครื่องประดับแท้ (ทอง, ทองคำขาว, เงิน) และเครื่องประดับเทียม และ 5) อัญมณีสังเคราะห์

แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ

ธุรกิจแสดงให้เห็นจากกลุ่มของบุคคลที่มาร่วมกันทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้วยโครงสร้างและการประสานงานเป็นหลักการชัดเจนแน่ชัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดเป้าหมายไว้ (Griffin, 1997) ซึ่งต้องใช้ทรัพยากรจากสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ประกอบด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุคิป์ (Material) เครื่องจักร (Machine) วิธีการ (Method) และการจัดการ (Management) หรือที่นิยมเรียกว่า 6M's

รูปแบบการประกอบธุรกิจ

การประกอบธุรกิจการค้าอาจดำเนินการได้หลายรูปแบบ ทั้งโดยบุคคลคนเดียวเป็นเจ้าของกิจการโดยลำพัง หรืออาจดำเนินการโดยร่วมลงทุนกับบุคคลอื่นเป็นกลุ่มคณะก็ได้ การที่จะตัดสินใจเลือกดำเนินธุรกิจการค้าในรูปแบบใดนั้น ผู้ประกอบการจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการด้วยกัน เช่น ลักษณะของกิจการค้า เงินทุน ความรู้ความสามารถในการดำเนินธุรกิจ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้การประกอบธุรกิจนั้นประสบผลสำเร็จ นำมาซึ่งผลประโยชน์และกำไรสูงสุดการประกอบธุรกิจแบ่งออกเป็นหลายรูปแบบ ดังนี้

1. ห้างหุ้นส่วนสามัญ

ห้างหุ้นส่วนสามัญ หมายถึง ห้างหุ้นส่วนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงเข้ากันเพื่อทำกิจการร่วมกันด้วย มีประสงค์ด้วยจะแบ่งกำไรอันพึงได้จากกิจการที่ทำนั้นและผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนจะต้องรับผิดชอบบรรดาหนี้สินทั้งปวงของห้างโดยไม่จำกัดจำนวนเหมือนกันหมดทุกคน ห้างหุ้นส่วนสามัญ อาจจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ได้ เพราะกฎหมายได้บังคับไว้ ดังนั้นการจัดตั้งห้างหุ้นส่วนทำได้ 2 ลักษณะ ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน และห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน

2. ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน

ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน จะมีสภาพเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายและมีชื่อเรียกโดยเฉพาะว่า “ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล” จะมีหุ้นส่วนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกเดียว คือ หุ้นส่วนจำพวกไม่ความรับผิดชอบ โดยผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกันในบรรดาหนี้สินทั้งปวงของห้างหุ้นส่วนโดยไม่จำกัดจำนวน ผู้ที่เป็นหุ้นส่วนทุกคนเข้าเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการได้ และการจดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่ก็ได้ ถ้าจดทะเบียนเรียกว่า “ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล”

3. ห้างหุ้นส่วนจำกัด

โครงสร้างห้างหุ้นส่วน มีผู้เป็นหุ้นส่วนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ผู้ที่เป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบ รับผิดชอบเฉพาะจำนวนเงินที่รับว่าจะลงทุนในห้างหุ้นส่วน ในส่วนจำพวกไม่จำกัด

ความรับผิดชอบ รับผิดชอบในบรรดาหนี้ของห้างหุ้นส่วนโดยไม่จำกัดจำนวน ผู้เป็นหุ้นส่วน ไม่จำกัดความรับผิดชอบเท่านั้นเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และต้องจดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์

4. บริษัทจำกัด

บริษัทจำกัด คือบริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้น โดยการแบ่งทุนเป็นหุ้น แต่ละหุ้นมีมูลค่าเท่า ๆ กัน โดยผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบจำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าของหุ้นที่ตน ถือ การประกอบกิจการในรูปแบบของบริษัทจำกัดนี้เป็นที่นิยมมาก เพราะการประกอบธุรกิจ ส่วนใหญ่มักต้องใช้จ่ายเงินทุนจำนวนมาก การระดมเงินทุนกิจการในรูปแบบนี้จัดทำได้ง่ายและได้ จำนวนมาก นอกจากเงินทุนที่ได้จะได้จากเจ้าของกิจการผู้เริ่มก่อตั้งแล้ว การระดมเงินทุนจากบุคคล ทั่วไปด้วย รวมทั้งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารที่มีความสามารถร่วมกันดำเนิน กิจการ ส่งผลให้บริษัทจำกัดเป็นกิจการที่มีความมั่นคงและน่าเชื่อถือมากประเภทหนึ่ง

5. บริษัทมหาชนจำกัด

บริษัทมหาชนจำกัด คือ บริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้นด้วยประสงค์ที่จะเสนอขายหุ้นต่อ ประชาชน โดยผู้ถือหุ้นมีความรับผิดชอบจำกัด ไม่เกินจำนวนเงินค่าหุ้นที่ต้องชำระ และบริษัท ดังกล่าวได้ระบุนโยบายประสงค์เช่นนั้นไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิ อาจสรุปได้ว่า พ.ร.บ. บริษัท มหาชนจำกัด พ.ศ. 2535 ได้กำหนดลักษณะโครงสร้างของบริษัทมหาชนจำกัดไว้ ดังนี้

5.1 จำนวนผู้ถือหุ้น มีผู้ถือหุ้นตั้งแต่ 15 คนขึ้นไป

5.2 ทุนจดทะเบียน ไม่มีการกำหนดจำนวนทุนจดทะเบียนขั้นต่ำไว้

5.3 มูลค่าหุ้นและการชำระค่าหุ้น หุ้นของบริษัทมหาชนจำกัดแต่ละหุ้นจะต้องมีมูลค่า เท่ากับ และต้องชำระค่าหุ้นครั้งเดียวเต็มมูลค่าหุ้น

5.4 จำนวนกรรมการ ต้องมีจำนวนกรรมการของบริษัทไม่น้อยกว่า 5 คน และ กรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีที่อยู่ในประเทศไทย

6. ทะเบียนพาณิชย์ (ร้านค้า/ บุคคลธรรมดา)

ผู้มีหน้าที่จดทะเบียนพาณิชย์ คือ บุคคลธรรมดาคนเดียว หรือหลายคน (ห้างหุ้นส่วน สามัญ) หรือนิติบุคคล รวมทั้งนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ต่างประเทศที่มาตั้งสำนักงานสาขา ในประเทศไทยซึ่งประกอบกิจการอันเป็นพาณิชย์ก็ทำตามที่กระทรวงพาณิชย์กำหนด

7. กิจการร้านค้าเจ้าของคนเดียว

กิจการร้านค้าเจ้าของคนเดียว คือ กิจการที่มีบุคคลคนเดียวเป็นเจ้าของหรือลงทุนคนเดียว ควบคุมการดำเนินเองทั้งหมด เมื่อกิจการประสบผลสำเร็จมีผลกำไรก็จะได้รับผลประโยชน์เพียงคน เดียว ในขณะที่เดียวกันก็ยอมรับการเสี่ยงภัยจากการขาดทุนเพียงคนเดียวเช่นกัน กิจการประเภทนี้มี

อยู่ทั่วประเทศจำนวนมาก ได้รับความนิยมนสูงสุดและเป็นธุรกิจที่เก่าแก่ที่สุด การดำเนินงานไม่
 สลับซับซ้อน มีความคล่องตัวสูงในการตัดสินใจดำเนินงาน กิจการมีขนาดเล็กกว่าธุรกิจประเภทอื่น
 ตัวอย่างกิจการประเภทนี้ เช่น หาบเร่แผงลอย ร้านค้าปลีก ร้านค้าส่ง ร้านเสริมสวย ร้านตัดเย็บ
 เสื้อผ้า การทำไร่ การทำนา เป็นต้น ลักษณะของกิจการเจ้าของคนเดียว มีดังนี้ 1) มีเจ้าของกิจการ
 เพียงคนเดียว ใช้เงินลงทุนน้อย 2) เจ้าของกิจการมีความรับผิดชอบในหนี้สินทั้งหมดไม่จำกัด
 เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกร้องเอาทรัพย์สินของเจ้าของ 3) เจ้าของกิจการได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน
 ทั้งผลกำไรและผลขาดทุนเพียงคนเดียว 4) การควบคุมการดำเนินงาน โดยเจ้าของกิจการ

ถึงแม้การทำธุรกิจอัญมณีจะต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมากก็ตาม แต่ผู้ประกอบการ
 อัญมณีในจังหวัดจันทบุรี ส่วนมากจะดำเนินธุรกิจในรูปแบบของกิจการเจ้าของคนเดียว หรือ
 ทะเบียนพาณิชย์ (ร้านค้า/ บุคคลธรรมดา) ทั้งนี้เพราะอัญมณีเป็นทรัพย์สินที่มีค่า หากพนักงานในร้าน
 ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริต มีการหยิบฉวยสินค้า การสับเปลี่ยนสินค้า หรือเป็นสายให้ผู้ร้าย ก็จะทำให้
 ร้านค้าประสบกับปัญหาและขาดทุนได้ง่าย โดยมากธุรกิจประเภทนี้จึงมักจะเป็นการดำเนินธุรกิจ
 ในรูปแบบของครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ หุ่นส่วนโดยมากจะเป็นญาติพี่น้อง พนักงานในร้านจะเป็น
 คนในครอบครัว สังเกตได้ว่าร้านจำหน่ายอัญมณีส่วนใหญ่จะใช้คนในครอบครัวเข้ามาดูแลกิจการ
 บางร้านอาจมีการจ้างพนักงานเข้ามาช่วยทำงาน แต่ก็จะมีเจ้าของร้านหรือตัวแทนดูแลความ
 เรียบร้อยอีกชั้นหนึ่ง สำหรับร้านจำหน่ายอัญมณีในจังหวัดจันทบุรี ที่ดำเนินธุรกิจในรูปแบบอื่น ๆ
 จะพบบ้างในบางร้าน เช่น ในรูปบริษัท ได้แก่ บริษัท ชั่ง เจมส์ จำกัด บริษัท เอ็กเปิร์ต เจมส์ แมนู
 แฟคเจอร์ จำกัด และบริษัท เวิลด์ซัพไฟร์ เทคคิง จำกัด เป็นต้น

ข้อมูลพื้นฐานสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี

ที่มาของการก่อตั้งสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี

ก่อนจะมีการก่อตั้งเป็นสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรีขึ้นมานั้น ในปี
 พ.ศ. 2542 ผู้ประกอบการด้านอัญมณีและเครื่องประดับได้รวมตัวกันก่อตั้งเป็นชมรมผู้ค้าอัญมณี
 และเครื่องประดับ ในระยะแรกนั้นมีผู้ประกอบการประมาณ 100 กว่ารายที่รวมตัวกันขึ้น โดยมี
 วัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อให้กลุ่มผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับในจังหวัดจันทบุรี ประสานความ
 ร่วมมือ และความสามัคคีเพื่อความเป็นหนึ่งเดียวกัน และมีทิศทางการค้าที่ชัดเจนและเข้มแข็ง
 โดยมีประธานชมรมคนแรก คือ คุณอนุศักดิ์ มโนมรย์ภัทรสาร, ประธานชมรม ฯ คนที่ 2 คือ
 คุณเทวัญ คุณประภากร, ประธานชมรม ฯ คนที่ 3 คือ คุณพัศพงษ์ ชินอุดมพงษ์ การดำเนินการของ
 ชมรมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรีในยุคนั้น นอกจากการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือ
 สมาชิกในด้านการค้าแล้ว ประธานชมรม ฯ คนที่ 3 คุณพัศพงษ์ ชินอุดมพงษ์ และในฐานะรอง

ประธานหอการค้าจังหวัดจันทบุรี ฝ่ายอัญมณีอีกตำแหน่งหนึ่ง มีการผลักดันให้ก่อตั้งศูนย์ตรวจสอบอัญมณี (Gem lab) ในจังหวัดจันทบุรีขึ้น เพื่อให้บริการด้านการตรวจสอบวิเคราะห์คุณภาพ และชนิดของอัญมณี และออกไปรับรองอัญมณี ด้วยความร่วมมือของหอการค้าไทย, หอการค้าจันทบุรี มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และสมาคมผู้ค้าอัญมณีจันทบุรี รวมตัวเขียนโครงการครบวงจรมีทั้งศูนย์วิเคราะห์ (Gem lab) สร้างบุคลากรการตลาดประชาสัมพันธ 130 ปี อัญมณีจันทบุรี ศึกษาความเป็นไปได้ของพิพิธภัณฑ์อัญมณีจันทบุรี เรียกว่า “โครงการจันทบุรีนครแห่งอัญมณี” นำเสนอต่อกระทรวงอุตสาหกรรม โดยวัตถุประสงค์ของการก่อตั้งศูนย์ตรวจสอบอัญมณี (Gem lab) ขึ้นนั้น ก็เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในจังหวัดจันทบุรี มีอาชีพด้านอัญมณี และการสร้างบุคลากรในการเจียรไนพลอย ต่อมาเมื่อชมรมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับมีความพร้อมและเข้มแข็งขึ้นด้วยจำนวนสมาชิกที่เพิ่มมากขึ้นกว่า 400 ราย คุณเมธิ จึงสงวนสิทธิ์ เป็นบุคคลสำคัญในการผลักดันให้เปลี่ยนจากชมรม ฯ เป็นสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี ปัจจุบันมีที่ทำการอยู่ที่ศูนย์รวมอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี ถนนมหาราช อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี

ประวัติการก่อตั้งสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี

หลังจากการเปลี่ยนแปลงจากชมรมผู้ค้าอัญมณีเป็นสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี เมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2545 ได้มีการแต่งตั้งนายกสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรีขึ้น โดยมี นายอดิศักดิ์ ถาวรวิริยะนันท์ ดำรงตำแหน่งเป็นนายก ฯ คนแรก โดยดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545-2552 คนต่อมาคือ นายชิตี เอกบุญยสิน ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 ปัจจุบันคือ นายภูเก็ต คุณประภากร มีสมาชิกทั้งสิ้น 595 ราย เป็นผู้ประกอบการชาวไทย 452 ราย และชาวต่างชาติ 143 ราย โดยบริหารงานโดยคณะกรรมการบริหารทั้งหมด 45 คน มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับของจังหวัดจันทบุรี ให้เป็นที่แพร่หลายและรู้จักกันในระดับโลก เนื่องจากจันทบุรีเป็นฐานการผลิตอัญมณีที่สำคัญ และใหญ่ที่สุดในประเทศ และยังมีผู้ประกอบการด้านอัญมณีมากกว่า 50,000 ราย อีกทั้งยังส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิกสมาคม ฯ ได้ขยายศักยภาพทางการตลาด โดยให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการค้าอัญมณีและเครื่องประดับทั้งตลาดภายในและภายนอกประเทศ

สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี มีบทบาทในการประสานความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการอัญมณีและเครื่องประดับ ในการจัดการธุรกิจด้านต่าง ๆ ตั้งแต่การประชาสัมพันธ์ธุรกิจอัญมณีให้ทั่วโลกได้รู้จัก จัดการให้สมาชิกทราบกฎหมายเกี่ยวกับภาษีรายได้ต่าง ๆ ของธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับ นอกจากนี้ยังมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ เช่น สรรพากรจังหวัด พาณิชย์จังหวัด แรงงานจังหวัด สถานศึกษาต่าง ๆ กรมส่งเสริมการ

ส่งออก หอการค้าจังหวัด และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำการส่งเสริมธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับให้เป็นอาชีพของคนจังหวัดจันทบุรีตราบนานเท่านาน ทั้งยังเป็นผู้ทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งที่เป็นของภาครัฐและภาคเอกชน โดยได้ริเริ่มจัดตั้งศูนย์รวมอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรีขึ้นในปี พ.ศ. 2546 มีที่ตั้งของศูนย์ฯ อยู่ที่ ถนนตรีรัตน์ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี โดยต้องการให้ศูนย์แห่งนี้เป็นสถานที่สำหรับจำหน่ายสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ ที่มีคุณภาพของประเทศอย่างแท้จริง ในส่วนของร้านค้าได้มีผู้ประกอบการที่เข้าร่วมจำหน่ายสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับมากกว่า 40 ร้านค้า โดยได้รับการรับรองคุณภาพจากทางสมาคมฯ ซึ่งได้ออกแบบตราสัญลักษณ์อัญมณีและเครื่องประดับภายใต้แบรนด์ “PLOY CHAN” เพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าให้เป็นที่ยอมรับในระดับโลก ปัจจุบันสมาคมอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี ได้ย้ายที่ทำการของศูนย์รวมอัญมณีและเครื่องประดับมาอยู่ที่ ศูนย์ส่งเสริมอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี ถนนมหาราช อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา (สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี, 2557)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บัวทิพย์ บุญประเสริฐ (2551) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักกรีฑาทีมชาติไทยต่อการจัดการของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักกรีฑาทีมชาติไทยต่อการจัดการของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกรีฑาทีมชาติไทยต่อการจัดการของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่านักกรีฑามีสัญชาติไทยที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่เป็นนักกรีฑาทีมชาติหรือเยาวชนทีมชาติ แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ แตกต่างกัน

จกกลบดินทร์ แสงอาสภวิริยะ (2551) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานทางธุรกิจของกลุ่ม OTOP ในเขตอำเภอสันกำแพง กรณีศึกษาประเภทเครื่องใช้ และเครื่องประดับตกแต่ง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์การดำเนินงานทางธุรกิจของกลุ่มโอท็อป และหารูปแบบการดำเนินงานทางธุรกิจที่เหมาะสม ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการโอท็อปส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการที่มีกิจการเดิมอยู่แล้ว มีระยะเวลาการดำเนินการมาไม่ต่ำกว่า 10 ปี มากที่สุด เป็นกิจการในครอบครัวมีพนักงานไม่เกิน 5 คน ตลาดสินค้าหลักเป็นตลาดภายในประเทศ ผลการคัดสรรให้สินค้าโอท็อประดับ 1-5 ดาวในปี ที่ผ่านมา (2548) พบว่า ไม่ผ่านการคัดสรรเป็นส่วนมากถึงร้อยละ 68.3 สำหรับสภาพการดำเนินงานทางธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบการโอท็อปส่วนใหญ่มีการ

วางแผนการดำเนินธุรกิจประจำปี เพียงร้อยละ 50 ของผู้ประกอบการ โดยแบ่งเป็นการวางแผนการตลาด ร้อยละ 57.1 การวางแผนการผลิตสินค้า ร้อยละ 35 ปัญหาที่พบในการดำเนินงานธุรกิจ มี 5 ประเด็นคือ คือ ระบบเทคโนโลยีการออกแบบ (40%) ระบบบัญชีและการเงิน (39.3%) ระบบการตลาด (35.7%) และระบบการผลิตสินค้า (10.7%) ตามลำดับ ผู้ประกอบการ โอท็อป ให้ความสำคัญว่า เคยเข้ารับการฝึกอบรมแผนธุรกิจ ร้อยละ 50 และเห็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจของตนเองจากการฝึกอบรมครั้งนี้ในภาพรวม ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา และยุทธศาสตร์ของประเทศเกี่ยวกับโอท็อป คือ ผู้ประกอบการยังขาดเงินทุนหมุนเวียน ขาดความรู้ในการจัดทำแผนธุรกิจ ต้นทุนวัตถุดิบสูง เป็นต้น

สุเมธ ภิญาคง วันทนิย์ ภูมิภทราคม และธีร์ธนิศ์ ศิริโวหาร (2552) ศึกษาเรื่อง การจัดการที่มีผลต่อปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของพนักงาน บริษัท อุซาสยามสตีลอินดัสตริยส์ จำกัด (มหาชน) พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 36-45 ปี มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3-6/ ปวช. มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 10,001-15,000 บาท และมีระยะเวลาในการทำงาน 11-20 ปี ความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับการจัดการของบริษัท อุซาสยามสตีลอินดัสตริยส์ จำกัด (มหาชน) อยู่ในระดับปานกลาง ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน โดยพนักงานมีความคิดเห็นด้านการรายงานสูงสุด รองลงมาคือ การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การจัดคนเข้าทำงาน การจัดองค์การ และพนักงานมีความคิดเห็นด้านการทำงบประมาณต่ำสุด ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัท อุซาสยามสตีลอินดัสตริยส์ จำกัด (มหาชน) ภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยพนักงานมีปัจจัยแรงจูงใจในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบที่ได้รับสูงสุด รองลงมาคือ ความสำเร็จในการทำงาน สถานภาพของอาชีพ ความมั่นคงปลอดภัย อยู่ในระดับมาก ในส่วนลักษณะของงาน การยอมรับ นโยบายและการบริหาร ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความก้าวหน้า การปกครองบังคับบัญชา เงินเดือน สภาพการปฏิบัติงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา อยู่ในระดับปานกลาง และพนักงานมีปัจจัยแรงจูงใจในการทำงาน ด้านสถานะทางสังคมต่ำสุด อยู่ในระดับน้อยตามลำดับ

ศรัณย์ นาคกุล (2553) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานของธุรกิจโรงแรมกับการบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งหน้าที่เป็นฝ่ายบุคคล การศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทธุรกิจโรงแรม รูปแบบของธุรกิจเป็นแบบ บริษัทจำกัด ทุนจดทะเบียนจัดตั้งกิจการอยู่ระหว่าง 1,000,001-

3,000,000 บาท และมีบุคลากรในองค์กร 1-20 คน การบริหารจัดการธุรกิจโรงแรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านการจัดคนเข้าทำงานมีความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานของธุรกิจ โรงแรมกับการบริหารกับการบริหารจัดการธุรกิจโรงแรม ด้านการวางแผนองค์กร ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานอย่างชัดเจน ด้านการจัดองค์กรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรมีความสัมพันธ์ที่ร่วมกันในการทำงาน ด้านการจัดคนเข้าทำงานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานร่วมกัน ด้านการสั่งการ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรสามารถทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มประสิทธิภาพ ด้านการควบคุมองค์กรมีการประเมินผลและรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ส่วนการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการบริหารจัดการธุรกิจ โรงแรม พบว่า การแข่งขันของการประกอบการธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีแนวโน้มสูงขึ้น

ปัญญา นพำ (2553) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 21-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี และมีตำแหน่งคนงานทั่วไป/พนักงานจ้างตามภารกิจ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ให้ความสำคัญกับการบริหารงาน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่สูงที่สุดคือ การทำงานประมาณ รองลงมาคือ การวางแผน การรายงาน การประสานงาน การอำนวยความสะดวก และด้านการจัดคนเข้าทำงานต่ำสุด ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนพนักงานที่มีอายุ ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่งงานแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพนักงานที่มีเพศแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับการบริหารงานในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

สุริวงส์ คำรงค์ชีพ (2554) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 1 ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารงานวิชาการและด้านการบริหารงานบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านการบริหาร งานงบประมาณและด้านการบริหารงานทั่วไป ไม่แตกต่างกัน

สุรกานต์ จันณะ (2554) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการดำเนินงานบริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนแม่ปะ-แม่กาษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ คณะครูมีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษารองลงมาได้แก่ การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ด้านศิลปวัฒนธรรม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและชุมชน ส่งเสริมให้นักเรียนมีการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเน้นการปฏิบัติจริง ข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเพื่อให้มีบรรยากาศ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้

2. ด้านการบริหารงานงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการบริหารงานงบประมาณมากที่สุด ได้แก่ แผนปฏิบัติการประจำปีให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมมีเป้าหมายที่ชัดเจนสู่การปฏิบัติรองลงมา ได้แก่ แผนปฏิบัติการประจำปีมีเป้าหมายที่ชัดเจนสู่การปฏิบัติแผนปฏิบัติการประจำปีสอดคล้องตามความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องการกระจายอำนาจในการใช้งบประมาณให้โรงเรียนตามลำดับและข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียน

3. ด้านการบริหารงานบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีการดำเนินการล่าสุดได้แก่ ในภาคเรียนที่ผ่านมาท่านได้เข้าร่วมการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้การใช้สื่อการเรียนและ เทคโนโลยีทางการศึกษารองลงมา ได้แก่ ชุมชนให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาการขาดแคลนครู บุคลากรของโรงเรียน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

และชุมชน มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายดำเนินงานของโรงเรียน โรงเรียนติดต่อวิทยากรภายนอกเข้ามาช่วยสอนเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนครูตามลำดับและข้อที่มีระดับการบริหารน้อยที่สุดได้แก่ ได้ความรู้ที่ได้รับจากการอบรมสัมมนา ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ที่รับผิดชอบมาใช้ในการปฏิบัติงาน

4. ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับการบริหารทั่วไปมากที่สุด ได้แก่ จัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเพื่อให้มีบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ รองลงมา ได้แก่ ข้อมูลและสารสนเทศของโรงเรียนมีความครอบคลุมงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคลากร และงานบริหารทั่วไป จัดกิจกรรมการประชาสัมพันธ์งานโรงเรียนเพื่อให้มีการประชาสัมพันธ์ที่ครอบคลุมทุกงานอย่างมี ประสิทธิภาพชุมชนมีส่วนร่วมกับโรงเรียนในการซ่อมแซมอาคารเรียน และอาคารประกอบตามลำดับและข้อที่มีการบริหารทั่วไปน้อยที่สุด ได้แก่ จัดระบบข้อมูลสารสนเทศได้ครบถ้วน ถูกต้องตรงตามความต้องการ และทันต่อการใช้งาน

สิทธิชัย ธรรมเสนห์ (2554) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการธุรกิจสปา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารธุรกิจสปา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารธุรกิจสปา ศึกษาพฤติกรรมทางเลือกใช้สปาของผู้ใช้บริการ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกใช้บริการของผู้ใช้บริการ และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความแตกต่างต่อการเลือกใช้บริการของผู้ใช้บริการที่มีความแตกต่างในเรื่องเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารธุรกิจสปา ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการวางแผนธุรกิจสปาเป็นอาชีพเสริม ในรูปแบบของ Day spa มีการวางแผนการดำเนินธุรกิจในระยะสั้น เงินทุนส่วนใหญ่มาจากทุนส่วนตัวและกู้ยืมจากสถาบันการเงิน ด้านการจัดองค์การ มีการจัดโครงสร้างขององค์การที่ชัดเจน โดยแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ การบริหารเป็นไปในลักษณะการบริหารงานแบบครอบครัว บุคลากรมีจำนวนไม่เกิน 10 คน ผู้ประกอบธุรกิจสปาให้ความสำคัญในเรื่อง การพัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงาน การรักษามูลค่าที่มีความรู้ความสามารถ ผู้ประกอบการมีการสั่งการทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมอบหมายให้ผู้จัดการเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ผู้ประกอบการกระบวนกรในการควบคุมคุณภาพดำเนินงาน โดยเน้นการสร้างคุณภาพในการบริการด้วยหลักของ 6S และเน้นให้บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ปัญหาและอุปสรรคที่พบ คือ การขาดแคลนทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ

2. ผู้ใช้บริการสปาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 24-29 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพเป็นลูกจ้างพนักงานบริษัท/ ห้างร้าน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 8,001-10,000 บาท มีพฤติกรรมการเลือกใช้บริการประเภทสปาหน้า สาเหตุที่เลือกใช้บริการเพื่อการผ่อนคลายความเครียด ตัดสินใจในการเลือกใช้บริการเอง ใช้บริการสปา 1-2 ครั้งต่อเดือน ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการใช้บริการต่อครั้งประมาณ 301-500 บาท ใช้เวลาในการใช้บริการ 30-60 นาที มาใช้บริการในวันอาทิตย์ เมื่อไปใช้บริการจะไปกับเพื่อน โดยจะมีร้านสปาที่ไปใช้บริการจำนวน 1 แห่ง และระหว่างการรับบริการผู้บริโภคมักจะนอนหลับ

3. ผู้ใช้บริการเห็นว่าปัจจัยโดยรวมและปัจจัยรายด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ตั้ง ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และด้านกระบวนการให้บริการ มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการอยู่ในระดับมาก และผู้บริโภครู้สึกพอใจของแต่ละด้าน ส่วนใหญ่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการธุรกิจสปาอยู่ในระดับมาก

4. ผู้ใช้บริการที่มีเพศต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านราคา และสถานที่ตั้งแตกต่างกัน ผู้ใช้บริการที่มีอายุต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ต่างกัน และผู้บริโภครู้สึกพอใจระดับการศึกษาต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เขาวภา ปฐมศิริกุล (2554) ศึกษาเรื่อง แบบจำลองปัจจัยความสำเร็จการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของโรงพยาบาลเอกชน 2) ค้นหาแบบจำลองปัจจัยความสำเร็จการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทยประกอบด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยกลยุทธ์ ปัจจัยระบบบริหารจัดการ และปัจจัยการบริหารทรัพยากรบุคคล โดยปัจจัยการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพที่สำคัญมากที่สุดคือ ปัจจัยการจัดการทรัพยากรบุคคล รองลงมาได้แก่ ปัจจัยระบบการบริหารจัดการและปัจจัยกลยุทธ์ของโรงพยาบาลตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพของโรงพยาบาลเอกชนในแต่ละด้านพบว่า ปัจจัยที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กลยุทธ์การตลาดภายใน การพัฒนาบุคลากรทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ระบบการจัดบริการสุขภาพ ระบบการมุ่งเน้นพัฒนาตลาด การธำรงรักษามูลค่า ทุกระดับ ระบบบริหารคุณภาพ การคัดเลือกบุคลากรและกลยุทธ์ระดับธุรกิจของโรงพยาบาล ตามลำดับ และปัจจัยความสำเร็จการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพส่งผลต่อ

ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานของโรงพยาบาลด้านประสิทธิภาพของกระบวนการภายในของ
โรงพยาบาลมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการเติบโตของลูกค้า ด้านการเรียนรู้และการเติบโต
ขององค์กร และด้านการเงินของโรงพยาบาล

ปราณี ดันประยูร และสมเกียรติ แดงเจริญ (2555) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการตลาดนัด
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้จำหน่าย
สินค้าและผู้ซื้อสินค้าที่ตลาดนัดมหาวิทยาลัย และ 2) การบริหารจัดการตลาดตามความคิดเห็นของ
ผู้จำหน่ายสินค้าและผู้ซื้อสินค้า ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้ซื้อที่มีต่อการบริหารจัดการ
ตลาดนัดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่าผู้จำหน่ายสินค้า
มีความคิดเห็นด้านการวางแผนอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มหาวิทยาลัยมีกำหนด
เปิด-ปิดตลาดนัดที่ชัดเจน รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมีนโยบายหรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการ
บริหารจัดการตลาดนัด สำหรับความคิดเห็นของผู้จำหน่ายสินค้าที่มีต่อการบริหารจัดการตลาดนัด
ที่อยู่ในระดับปานกลางคือด้านการควบคุม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มหาวิทยาลัยให้ผู้จำหน่ายสินค้า
ร่วมมือในเรื่องการรักษาความสะอาดและเป็นระเบียบของสถานที่จำหน่ายสินค้า รองลงมาคือ
การมีขั้นตอนและวิธีการเก็บเงินค่าธรรมเนียมที่เหมาะสม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ส่วนด้านการ
จัดองค์การ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มหาวิทยาลัยมีการแบ่งงานของเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างชัดเจน
รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมีคณะกรรมการหรือคณะทำงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการตลาดนัด
ที่ชัดเจน และด้านการนำและการจูงใจ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เจ้าหน้าที่ประสานงานด้านตลาดนัด
เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ประสานงานตลาดนัดเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่
น่าเชื่อถือ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้
เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณี
และเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ตามหลักการจัดการทั้ง 7 ด้าน คือ การวางแผน การจัดองค์การ
การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ (Gulick &
Urwick, 1973, p. 13)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจอัญมณีในจังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อธุรกิจอัญมณีในจังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจอัญมณีในจังหวัดจันทบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยทำการเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่งคือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและผู้ประกอบการอัญมณีในจังหวัดจันทบุรี โดยใช้แบบสอบถาม และ สุ่มตัวอย่างจากกลุ่มผู้บริหารและผู้ประกอบการอัญมณีในจังหวัดจันทบุรี ที่จดทะเบียนการค้าไว้ที่สำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์ รวมทั้งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เทคนิคการแปลความ
4. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับชาวไทยที่เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี จำนวน 452 ราย (สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี, 2557)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับชาวไทยที่เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี กำหนดขนาดของกลุ่ม

ตัวอย่างโดยการใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างถึงใน สุทฤษฎี ศรีไสย์, 2551, หน้า 132-133) จากตารางมีขนาดประชากร 460 ราย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 210 ราย ฉะนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 210 ราย

ขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sampling random sampling) และใช้วิธีจับสลากจากบัญชีรายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับชาวไทยที่เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี โดยเมื่อจับได้แล้วไม่มีการใส่กลับคืนเข้าไปอีก จนครบตามจำนวน 210 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี จำนวน 7 ด้าน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีการของ Likert จำนวน 25 ข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน	จำนวน 5 ข้อ
2.2 ด้านจัดองค์การ	จำนวน 3 ข้อ
2.3 ด้านการจัดคนเข้าทำงาน	จำนวน 4 ข้อ
2.4 ด้านการสั่งการ/ อำนวยการ	จำนวน 3 ข้อ
2.5 ด้านการประสานงาน	จำนวน 3 ข้อ
2.6 ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงาน	จำนวน 3 ข้อ
2.7 ด้านการงบประมาณ	จำนวน 4 ข้อ

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้คือ

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความ

การศึกษา ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณี และเครื่องประดับจันทบุรี เป็นการศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี และการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี โดยในแบบสอบถาม มีข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert โดยได้กำหนดค่าคะแนนและความหมายดังนี้ (สรชัย พิศาลบุตร, 2550)

ระดับคะแนน 5	หมายถึง มากที่สุด
ระดับคะแนน 4	หมายถึง มาก
ระดับคะแนน 3	หมายถึง ปานกลาง
ระดับคะแนน 2	หมายถึง น้อย
ระดับคะแนน 1	หมายถึง น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ จำนวนช่วงของค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตรอันตรภาคชั้น ดังนี้ (มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2554, หน้า 30)

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80 \text{ (เริ่มจากขั้นต่ำสุด)}
 \end{aligned}$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี โดยพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อเป็น 4 ระดับ ระดับละ .75 ได้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	แปลผล
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.75	เห็นว่ามีจัดการน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.76-2.50	เห็นว่ามีจัดการน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.25

เห็นว่ามีการจัดการมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.25-4.00

เห็นว่ามีการจัดการมากที่สุด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามในการวิจัย
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี จากหนังสือเอกสาร บทความ จากนั้นนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี ตรวจสอบว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องในสำนวนภาษา และความสอดคล้องของข้อความถามกับวัตถุประสงค์ แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประกอบด้วย
 - 4.1 นายเมธิ จึงสงวนสิทธิ์ ที่ปรึกษาหอการค้าจังหวัดจันทบุรี ด้านอัญมณี
 - 4.2 นายพิภพ ตั้งใจศักดิ์ ประธานกลุ่มวิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการอัญมณีรายย่อย จังหวัดจันทบุรี
 - 4.3 อาจารย์วาริญา ม่วงเกลี้ยง อาจารย์ประจำหน่วยวิทยบริการ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดจันทบุรี

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ความครอบคลุมเนื้อหา และความถูกต้องในสำนวนภาษา และความสอดคล้องของข้อความถามกับวัตถุประสงค์ หลังจากนั้นผู้วิจัย จึงได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิ มาใช้เป็นแนวทางสำหรับการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม และหาค่าความตรงตามเทคนิค โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์ด้านการวิจัย

0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์ด้านการวิจัย

-1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและนิยามศัพท์ด้านการวิจัย

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC แบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ประกอบการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทย ในกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบคอนบรีค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.951 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตจากวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณีของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี
2. ติดต่อประสานงานกับผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณีของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล
3. ก่อนการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ พร้อมทั้งอธิบายและแนะนำวิธีการตอบแบบสอบถาม ให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณี ในจังหวัดจันทบุรี พร้อมแจกแบบสอบถาม จำนวน 210 ชุด
4. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้จำนวน 189 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมามี จำนวน 210 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100
5. นำมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อเตรียมการลงรหัสเพื่อบันทึกข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1-3 ใช้วิธีการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ลงรหัสในแบบสอบถามเพื่อเตรียมบันทึกข้อมูล
2. บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูลของคอมพิวเตอร์ตามลำดับ
3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
4. ประมวลผลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลและตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้คือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำธุรกิจ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) สำหรับการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม หากพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบรายคู่เพื่อหาความแตกต่างด้วยวิธีของ LSD (Least significant difference test) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี 2) ศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี และ 3) รับข้อเสนอแนะในการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จังหวัดจันทบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับชาวไทยที่เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำนวน 210 ราย กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างถึงใน สุทฤษฎี ศรีไสย์, 2551, หน้า 132-133) และดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Sampling random sampling) และใช้วิธีจับสลากจากบัญชีรายชื่อ วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมานทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติ t-test สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม และใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป หากพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบของ LSD (Least significant difference test) ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4-1 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 210)

ปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		103	49.05
หญิง		107	50.95
รวม		210	100.00
อายุ			
30 ปีลงมา		12	5.71
31-50 ปี		74	35.24
51-70 ปี		109	51.90
70 ปีขึ้นไป		15	7.15
รวม		210	100.00
ระดับการศึกษาสูงสุด			
ต่ำกว่าปริญญาตรี		152	72.38
ปริญญาตรี		56	26.67
สูงกว่าปริญญาตรี		2	0.95
รวม		210	100.00
ประสบการณ์ในการทำธุรกิจ			
1-5 ปี		5	2.38
6-10 ปี		29	13.81
11-15 ปี		99	47.14
มากกว่า 15 ปี		77	36.67
รวม		210	100.00

จากตารางที่ 4-1 จำนวน และร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 50.95 เป็นเพศชาย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 49.05 มีอายุ 51-70 ปี มากที่สุด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ

51.90 รองลงมาคือ 31-50 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 35.24 อายุ 70 ปีขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.15 และ 30 ปีลงมา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มากที่สุด จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 72.38 รองลงมาคือ ปริญญาตรี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 และ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95 มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 11-15 ปี มากที่สุด จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 47.14 รองลงมาคือ มากกว่า 15 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 ถัดมาคือ 6-10 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 13.81 และ 1-5 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.38 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 4-2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี
ในภาพรวม

การจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวม	ระดับความ คิดเห็น		แปลผล	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. ด้านการวางแผน	3.18	0.36	มาก	2
2. ด้านการจัดองค์การ	3.13	0.38	มาก	3
3. ด้านการจัดคนเข้าทำงาน	3.24	0.35	มาก	1
4. ด้านการสั่งการ/ การอำนวยการ	3.08	0.32	มาก	5
5. ด้านการประสานงาน	3.10	0.34	มาก	4
6. ด้านการรายงาน	3.00	0.35	มาก	6
7. ด้านการบริหารงบประมาณ	2.45	0.47	น้อย	7
รวม	3.03	0.27	มาก	

จากตารางที่ 4-2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัด

จันทบุรี ในภาพรวม พบว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณี และเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.03$, $SD = 0.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน อันดับแรกคือ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน ($\bar{X} = 3.24$, $SD = 0.35$) รองลงมาคือ ด้านการวางแผน ($\bar{X} = 3.18$, $SD = 0.36$) ด้านการจัดองค์การ ($\bar{X} = 3.13$, $SD = 0.38$) ด้านการประสานงาน ($\bar{X} = 3.10$, $SD = 0.34$) ด้านการสั่งการ/ การอำนวยการ ($\bar{X} = 3.08$, $SD = 0.32$) ด้านการรายงาน ($\bar{X} = 3.00$, $SD = 0.35$) และด้านการบริหารงบประมาณ ($\bar{X} = 2.45$, $SD = 0.47$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน

การจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็น				ระดับความ		แปลผล	อันดับ
	ด้าน				ความเห็น	SD		
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด				
1. สมาคมมีการวางแผนด้านงบประมาณในการลงทุนให้กับสมาชิกของสมาคม	43 (20.48)	162 (77.14)	5 (2.38)	-	3.18	0.44	มาก	3
2. สมาคมมีการวางแผนเกี่ยวกับการจัดหาและพัฒนานุเคราะห์ให้กับสมาชิก	49 (23.33)	159 (75.71)	2 (0.95)	-	3.22	0.44	มาก	1
3. สมาคมมีการวางแผนเกี่ยวกับการจัดหาวัตถุดิบ	38 (18.10)	168 (80.00)	4 (1.90)	-	3.16	0.42	มาก	4
4. สมาคม มีการวางแผนเกี่ยวกับกระบวนการผลิตให้กับสมาชิก	49 (23.34)	157 (74.76)	4 (1.90)	-	3.21	0.45	มาก	2

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

การจัดการธุรกิจของสมาคม ผู้ค้าอัญมณีและเครื่อง ประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็น				ระดับ ความ คิดเห็น		แปลผล อันดับ
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	SD	
	5. สมาคม มีการวางแผน ด้านการตลาด/ การจำหน่าย ให้กับสมาชิก	33 (15.71)	176 (83.81)	1 (0.48)	-	3.15	
รวม					3.18	0.35	มาก

จากตารางที่ 4-3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.18$, $SD = 0.35$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ อันดับแรกคือ สมาคมมีการวางแผนเกี่ยวกับการจัดหาและพัฒนาบุคลากรให้กับสมาชิก ($\bar{X} = 3.22$, $SD = 0.44$) รองลงมาคือ สมาคม มีการวางแผนเกี่ยวกับกระบวนการผลิตให้กับสมาชิก ($\bar{X} = 3.21$, $SD = 0.45$) และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการวางแผนด้านการตลาด/ การจำหน่ายให้กับสมาชิก ($\bar{X} = 3.15$, $SD = 0.39$)

ตารางที่ 4-4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดองค์การ

การจัดการธุรกิจของสมาคม ผู้ค้าอัญมณีและเครื่อง ประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดองค์การ	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็น				ระดับ ความ คิดเห็น		แปลผล	อันดับ
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	SD		
	1. สมาคมมีการกำหนด ภาระหน้าที่ในการจัดการ ธุรกิจให้กับสมาชิก	32 (15.24)	176 (83.80)	1 (0.48)	1 (0.48)	3.14		
2. สมาคมมีการกำหนด อำนาจหน้าที่ และความ รับผิดชอบในการจัดการ ธุรกิจให้กับสมาชิก	30 (14.29)	175 (83.33)	4 (1.90)	1 (1.48)	3.11	0.41	มาก	3
3. สมาคมมีการจัดแบ่งการ ทำงานด้านต่าง ๆ ให้กับ สมาชิก	33 (15.71)	174 (82.86)	2 (0.95)	1 (0.48)	3.14	0.41	มาก	2
	รวม				3.13	0.38	มาก	

จากตารางที่ 4-4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดองค์การ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดองค์การ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.13, SD = 0.58$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ อันดับแรกคือ สมาคมมีการกำหนดภาระหน้าที่ในการจัดการธุรกิจให้กับสมาชิก ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.14, SD = 0.40$) รองลงมาคือ สมาคมมีการจัดแบ่งการทำงานด้านต่าง ๆ ให้กับสมาชิก ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 14, SD = 0.41$) และอันดับ

สุดท้ายคือ สมาคมมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการจัดการธุรกิจให้กับสมาชิก ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.11$, $SD = 0.41$)

ตารางที่ 4-5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดคนเข้าทำงาน

การจัดการธุรกิจของสมาคม ผู้ค้าอัญมณีและเครื่อง ประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดคนเข้าทำงาน	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็น				ระดับ ความ คิดเห็น		แปลผล	อันดับ
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	\bar{X}	SD		
	1. สมาคมมีการวางแผน กำลังคนให้กับสมาชิกอยู่ เสมอ	25 (11.90)	182 (86.67)	2 (0.95)	1 (0.48)	3.17		
2. สมาคมมีการทดสอบเพื่อ คัดเลือกบุคลากรให้กับ สมาชิกก่อนจ้างงาน	43 (20.48)	160 (76.19)	7 (3.33)	-	3.32	0.46	มากที่สุด	3
3. สมาคมมีการฝึกอบรม บุคลากรก่อนเข้าทำงาน ให้กับสมาชิก	71 (33.80)	137 (65.24)	1 (0.48)	1 (0.48)	3.36	0.51	มากที่สุด	2
4. สมาคมมีการประเมินผล การปฏิบัติงานของบุคลากร ให้กับสมาชิกอย่างสม่ำเสมอ	77 (36.67)	132 (62.82)	1 (0.48)	-	3.36	0.49	มากที่สุด	1
รวม					3.24	0.35	มาก	

จากตารางที่ 4-5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดคนเข้าทำงาน พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของ

สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดคนเข้าทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.24$, $SD = 0.35$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ อันดับแรกคือ สมาคมมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรให้กับสมาชิกอย่างสม่ำเสมอ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.49$) รองลงมาคือ สมาคมมีการฝึกอบรมบุคลากรก่อนเข้าทำงานให้กับสมาชิก ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.51$) และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการวางแผนกำลังคนให้กับสมาชิกอยู่เสมอ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.17$, $SD = 0.37$)

ตารางที่ 4-6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการสั่งการ/ การอำนวยความสะดวก

การจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการสั่งการ/ การอำนวยความสะดวก	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็น				ระดับความเห็น		ระดับแปลผล	
	มาก	มาก	น้อย	น้อย	\bar{X}	SD	อันดับ	อันดับ
	ที่สุด			ที่สุด				
1. สมาคมมีการสั่งให้กับสมาชิกทำตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด	24 (11.43)	176 (83.81)	10 (4.76)	-	3.07	0.40	มาก	3
2. สมาคมมีการสั่งงานให้กับสมาชิกด้วยลายลักษณ์อักษร	25 (11.90)	178 (84.76)	7 (3.34)	-	3.08	0.38	มาก	2
3. สมาคมมีการมอบหมายงานให้สมาชิกช่วยกันปฏิบัติ	24 (11.43)	182 (86.67)	4 (1.90)	-	3.09	0.53	มาก	1
รวม					3.08	0.32	มาก	

จากตารางที่ 4-6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัด

จันทบุรี ด้านการสั่งการ/ การอำนวยความสะดวก พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการสั่งการ/ การอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.08$, $SD = 0.32$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน อันดับแรกคือ สมาคมมีการมอบหมายงานให้สมาชิกช่วยกันปฏิบัติ ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.09$, $SD = 0.53$) รองลงมาคือ สมาคมมีการสั่งงานให้กับสมาชิกด้วยลายลักษณ์อักษรผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 08$, $SD = 0.38$) และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการสั่งให้สมาชิกทำตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$, $SD = 0.40$)

ตารางที่ 4-7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการประสานงาน

การจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรีด้านการประสานงาน	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็น				ระดับความเห็น		แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD		
	1. สมาคมมีการพูดคุยกับสมาชิกเกี่ยวกับนโยบายในการทำงาน	30 (14.29)	174 (82.86)	6 (2.85)	-	3.11		
2. สมาคมมีการจัดตั้งให้สมาชิกเป็นผู้ตรวจงาน	27 (12.86)	178 (84.76)	5 (2.38)	-	3.10	0.38	มาก	2
3. สมาคมมีการจัดโครงสร้างการทำงานที่ชัดเจนให้กับสมาชิก	24 (11.43)	181 (86.19)	5 (2.38)	-	3.09	0.36	มาก	3
	รวม				3.10	0.38	มาก	

จากตารางที่ 4-7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัด

จันทบุรี ด้านการประสานงาน พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการประสานงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.10$, $SD = 0.38$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน อันดับแรกคือสมาคมมีการพูดคุยกับสมาชิกเกี่ยวกับนโยบายในการทำงาน ($\bar{X} = 3.22$, $SD = 0.40$) รองลงมาคือสมาคมมีการจัดตั้งให้สมาชิกเป็นผู้ตรวจงาน ($\bar{X} = 3.10$, $SD = 0.38$) และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการจัดโครงสร้างการทำงานที่ชัดเจนให้กับสมาชิก ($\bar{X} = 3.09$, $SD = 0.36$)

ตารางที่ 4-8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการรายงาน

การจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรีด้านการรายงาน	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็น				ระดับ		อันดับ	
					ความเห็น	แปลงผล		
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	\bar{X}			
1. สมาคมมีการรายงานความก้าวหน้าของงานที่ทำให้กับสมาชิก	24 (11.43)	175 (83.33)	11 (5.24)	-	3.06	0.40	มาก	1
2. สมาคมมีการรายงานถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นให้สมาชิกทราบ	19 (9.05)	177 (84.28)	13 (6.19)	1 (0.48)	3.02	0.41	มาก	2
3. สมาคมมีการชี้แจงตลอดจนประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ให้สมาชิกทราบอย่างสม่ำเสมอ	14 (6.67)	171 (81.43)	23 (10.95)	2 (0.95)	2.93	0.46	มาก	3
รวม					3.00	0.35	มาก	

จากตารางที่ 4-8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัด

จันทบุรี ด้านการรายงาน พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการรายงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.00$, $SD = 0.35$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ อันดับแรกคือสมาคมมีการรายงานความก้าวหน้าของงานที่ทำให้กับสมาชิกผู้ประกอบการมีความคิดเห็น ($\bar{X} = 3.06$, $SD = 0.40$) รองลงมาคือสมาคมมีการรายงานถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นให้สมาชิกทราบ ($\bar{X} = 3.02$, $SD = 0.41$) และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการชี้แจงตลอดจนประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ให้สมาชิกทราบอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 2.93$, $SD = 0.46$)

ตารางที่ 4-9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการบริหารงบประมาณ

การจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรีด้านการบริหารงบประมาณ	จำนวนและร้อยละของความคิดเห็น				ระดับความ		แปลผล	อันดับ
	มาก	น้อย	มากที่สุด	น้อยที่สุด	\bar{X}	SD		
	ที่สุด							
1. สมาคมมีการวางแผนร่วมกับสมาชิกในการใช้จ่ายงบประมาณ	2 (0.95)	124 (59.05)	78 (37.14)	6 (2.86)	2.58	0.57	มาก	1
2. สมาคมมีการสำรองเงินทุนสำหรับการกุ้ยืมของสมาชิก	101 (48.10)	104 (49.52)	5 (2.38)	-	2.45	0.54	น้อย	2
3. สมาคมมีการจัดทำรายงานรับ-รายจ่ายและชี้แจงให้สมาชิกทราบ	98 (46.67)	95 (45.24)	17 (8.09)	-	2.38	0.63	น้อย	3
4. สมาคมมีการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อให้สมาชิกสามารถกู้ยืมได้	99 (47.14)	88 (41.91)	23 (10.95)	-	2.36	0.67	น้อย	4
รวม					2.44	0.47	น้อย	

จากตารางที่ 4-9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการบริหารงบประมาณ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการบริหารงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.44$, $SD = 0.47$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ และน้อย 3 ข้อ อันดับแรกคือ ผู้ประกอบการสมาคมมีการวางแผนร่วมกับสมาชิกในการใช้จ่ายงบประมาณ มีความคิดเห็น ($\bar{X} = 2.58$, $SD = 0.07$) รองลงมาคือ สมาคมมีการสำรองเงินทุนสำหรับการกู้ยืมของสมาชิก ($\bar{X} = 2.45$, $SD = 0.54$) และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อให้สมาชิกสามารถกู้ยืมได้ ($\bar{X} = 2.36$, $SD = 0.67$)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	103	3.03	0.25	0.12	0.84
หญิง	107	3.02	0.29		

จากตารางที่ 4-10 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี พบว่า ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของ
สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
การจัดการธุรกิจของ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.41	0.47	7.14	0.00*
สมาคมผู้ค้าอัญมณีและ	ภายในกลุ่ม	206	13.61	0.06		
เครื่องประดับจังหวัด	รวม	209	15.03			
จันทบุรี						

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-11 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามระดับความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) รายละเอียดดังในตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด
(Least significant difference: LSD) ของความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของ
สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	อายุ			
		30 ปีลงมา	30-50 ปี	51-70 ปี	70 ปีขึ้นไป
		3.33	3.00	3.00	3.13
30 ปีลงมา	3.33	-	0.33*	0.33*	0.20*
30-50 ปี	3.00		-	-	-
51-70 ปี	3.00			-	-
70 ปีขึ้นไป	3.13				-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) ของความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุ 30 ปีลงมา มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี มากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุ 30-50 ปี 51-70 ปี และ 70 ปีขึ้นไป

สมมติฐานที่ 3 ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
การจัดการธุรกิจของ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.96	0.48	7.03	0.00*
สมาคมผู้ค้าอัญมณีและ	ภายในกลุ่ม	207	14.07	0.07		
เครื่องประดับจังหวัด	รวม	209	15.03			
จันทบุรี						

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-13 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามระดับความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) รายละเอียดดังในตารางที่

ตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) ของความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา		
		ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.01	3.03	3.71
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.01	-	-	-0.70*
ปริญญาตรี	3.03		-	-0.68*
สูงกว่าปริญญาตรี	3.71			-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) ของความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

ผู้ประกอบการที่จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี น้อยกว่า ผู้ประกอบการที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ผู้ประกอบการที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี น้อยกว่า ผู้ประกอบการที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 4 ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-15 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
การจัดการธุรกิจของ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.710	0.53	8.81	0.00*
สมาคมผู้ค้าอัญมณีและ	ภายในกลุ่ม	206	13.32	0.06		
เครื่องประดับจังหวัด	รวม	209	15.03			
จันทบุรี						

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-15 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามระดับความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) รายละเอียดดังในตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) ของความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	\bar{X}	ประสบการณ์การทำงาน			
		1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
		3.01	3.20	3.03	3.71
1-5 ปี	3.05	-	-	-	-
6-10 ปี	3.20		-	0.17*	0.51*
11-15 ปี	2.94			-	-0.77*

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ประสบการณ์การทำธุรกิจ	\bar{X}	ประสบการณ์การทำธุรกิจ			
		1-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
		3.01	3.20	3.03	3.71
มากกว่า 15 ปี	3.06				-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4-16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) ของความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำธุรกิจ พบว่า

ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำธุรกิจ 6-10 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี มากกว่า ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำธุรกิจ 11-15 ปี และ มากกว่า 15 ปี

ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำธุรกิจ 11-15 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี น้อยกว่า ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำธุรกิจมากกว่า 15 ปี

ตารางที่ 4-17 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน		✓
2. ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	✓	
3. ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	✓	

ตารางที่ 4-17 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
4. ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำธุรกิจต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน	✓	

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี” ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี 2) ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับชาวไทยที่เป็นสมาชิกของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้อย่างสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan จำนวน 210 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีค่าแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least significant difference: LSD) ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 51-70 ปี จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจ 11-15 ปี

2. ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน อันดับแรกคือ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน รองลงมาคือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการประสานงาน ด้านการสั่งการ/ การอำนวยการ ด้านการรายงาน และด้านการบริหารงบประมาณ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการวางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ อันดับแรกคือ สมาคมมีการวางแผนเกี่ยวกับการจัดหาและพัฒนาบุคลากรให้กับสมาชิก รองลงมาคือ สมาคมมีการวางแผนเกี่ยวกับกระบวนการผลิตให้กับสมาชิก และอันดับสุดท้ายคือ สมาคม มีการวางแผนด้านการตลาด/ การจำหน่ายให้กับสมาชิก

2.2 ด้านการจัดองค์การ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดองค์การ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด อยู่ในระดับมากทุกข้อ อันดับแรกคือ สมาคมมีการกำหนดภาระหน้าที่ในการจัดการธุรกิจให้กับสมาชิก รองลงมาคือ สมาคมมีการจัดแบ่งการทำงานด้านต่าง ๆ ให้กับสมาชิก และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการจัดการธุรกิจให้กับสมาชิก

2.3 ด้านการจัดคนเข้าทำงาน พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการจัดคนเข้าทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อันดับแรกคือ สมาคมมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรให้กับสมาชิกอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สมาคมมีการฝึกอบรมบุคลากรก่อนเข้าทำงานให้กับ อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้ายคือ สมาคม มีการวางแผนกำลังคนให้กับสมาชิกอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านการสั่งการ/ การอำนวยความสะดวก พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรีด้านการสั่งการ/ การอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน อันดับแรกคือ สมาคมมีการมอบหมายงานให้สมาชิกช่วยกันปฏิบัติ รองลงมาคือ สมาคมมีการสั่งงานให้กับสมาชิกด้วยลายลักษณ์อักษร และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการสั่งให้สมาชิกทำตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด

2.5 ด้านการประสานงาน พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการประสานงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน อันดับแรกคือ สมาคมมีการพูดคุยกับสมาชิกเกี่ยวกับนโยบายในการทำงาน รองลงมาคือ สมาคมมีการจัดตั้งให้สมาชิกเป็นผู้ตรวจงาน และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการจัดโครงสร้างการทำงานที่ชัดเจนให้กับสมาชิก

2.6 ด้านการรายงาน พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการรายงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ อันดับแรกคือ สมาคมมีการรายงานความก้าวหน้าของงานที่ทำให้กับสมาชิก รองลงมาคือ สมาคมมีการรายงานถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นให้สมาชิกทราบ และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการชี้แจงตลอดจนประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ให้สมาชิกทราบอย่าง

2.7 ด้านการบริหารงบประมาณ พบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นว่ามีจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ด้านการบริหารงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า อยู่ในระดับน้อย อันดับแรกคือ ผู้ประกอบการสมาคมมีการวางแผนร่วมกับสมาชิกในการใช้จ่ายงบประมาณ รองลงมาคือ สมาคมมีการสำรองเงินทุนสำหรับการกู้ยืมของสมาชิก และอันดับสุดท้ายคือ สมาคมมีการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อให้สมาชิกสามารถกู้ยืมได้

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

3.1 เพศ พบว่า ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

3.2 อายุ พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3.3 ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3.4 ประสบการณ์การทำธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำธุรกิจต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

อภิปรายผล

1. การความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา นพขำ (2553) เรื่อง การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี พบว่า ให้ความสำคัญกับการบริหารงาน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ สุริวงศ์ ดำรงค์ชีพ (2554) เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา แม่ฮ่องสอนเขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการที่ผู้ประกอบการอัญมณีมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับมาก เป็นเพราะเมื่อมองในภาพรวมแล้วสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี มีการจัดการธุรกิจ อยู่ในระดับมาก ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านการจัดคนเข้าทำงาน ด้านการตั้งการ/ การอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน และด้านการรายงาน และที่มีการจัดการอยู่ในระดับน้อยคือ ด้านการบริหารงบประมาณ ซึ่งเมื่อมองในแง่ของการดำเนินธุรกิจ ผู้บริหารจะเป็นผู้จัดการด้านการบริหารงบประมาณเอง กล่าวคือ ในเรื่องของงบประมาณนั้นแต่ละองค์การจะมีการบริหารที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงควรเป็นเรื่องที่ผู้บริหารแต่ละคนจะเป็นผู้จัดการเอง ส่งผลให้ผู้ประกอบการอัญมณีมีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคม ผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

จากผลการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้ เพราะการจัดการธุรกิจของสมาคมเป็นไปตามกฎ ระเบียบของสมาคม ผู้ประกอบการที่เป็นสมาชิกต่างได้รับประโยชน์เหมือน ๆ กัน ในฐานะสมาชิก ดังนั้นผู้ประกอบการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของปัญญา นพขำ (2553) เรื่อง การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า พนักงานที่มีเพศแตกต่างกันให้ความสำคัญกับการบริหารงานในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของบัวทิพย์ บุญประเสริฐ (2551) เรื่อง ความคิดเห็นของนักกรีฑาทีมชาติไทยต่อการจัดการของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า นักกรีฑาทีมชาติไทยที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรีนั้น ผู้ที่มีอายุมากย่อมผ่านประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกของสมาคมมากกว่าสมาชิกที่มีอายุน้อยกว่า ดังนั้นจึงมีความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ไว้มากกว่าผู้ประกอบการที่มีอายุน้อย และมีประสบการณ์การทำงานร่วมกับสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ดังนั้นจึงทำให้ผู้ประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน

2.3 ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัวทิพย์ บุญประเสริฐ (2551) เรื่อง ความคิดเห็นของนักกรีฑาทีมชาติไทยต่อการจัดการของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า นักกรีฑาทีมชาติไทยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ แตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะในการจัดการธุรกิจของสมาคมนั้น สมาชิกที่ได้รับการศึกษามาในระดับสูงจะมีความรู้และความเข้าใจในกระบวนการ

ของการจัดการธุรกิจมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า เพราะทราบว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่สมาคมสามารถจัดการได้ และอะไรที่สมาคมไม่สามารถจัดการได้ ทำให้ผู้ประกอบการมีความเข้าใจในระบบการจัดการธุรกิจของสมาคมแตกต่างกันออกไป ส่งผลให้ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันไป และงานวิจัยของสิทธิชัย ธรรมเสนห์ (2554) เรื่อง การบริหารจัดการธุรกิจสปา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการธุรกิจสปา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ให้ความสำคัญกับปัจจัยทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำธุรกิจต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัญญา นพขำ (2553) เรื่อง การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำธุรกิจมานานย่อมเข้าใจกระบวนการในการจัดการธุรกิจ รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากกว่าผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำธุรกิจน้อยกว่า จึงทำให้มีความคาดหวังและมองการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ต่างกันไป ส่งผลให้ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำธุรกิจต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี แตกต่างกันไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี ปรากฏว่า ผู้ประกอบการอัญมณี มีความคิดเห็นว่าสมาคมมีการจัดการธุรกิจในด้านการรายงาน และด้านการบริหารงบประมาณน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการงบประมาณ ผู้บริหารของสมาคมควรให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบายในการจัดการงบประมาณอย่างเป็นรูปธรรมให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการชี้แจงรายละเอียดการรับ-จ่ายงบประมาณประจำปีของสมาคมให้สมาชิกทราบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้าง

ความเข้าใจและให้สมาชิกยอมรับ เพื่อให้เกิดความร่วมมือและการสนับสนุนการดำเนินงานของสมาคมมากยิ่งขึ้น

2. ด้านการรายงาน ผู้บริหารของสมาคมควรรักษาความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของสมาคมให้สมาชิกทราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนข้อมูลของแหล่งเงินทุนที่สมาชิกสามารถกู้ยืมได้ บัญชีรายรับ-รายจ่ายของสมาคม และควรให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการวางแผนใช้จ่ายงบประมาณประจำปีของสมาคมร่วมกับคณะกรรมการของสมาคม ทั้งนี้เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสมาชิกได้มีส่วนร่วมในการจัดการธุรกิจของสมาคมอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. สมาคมควรมีการจัดทำรายการรับ-จ่ายงบประมาณประจำปีของสมาคมเป็นรายไตรมาส และมีการชี้แจงให้สมาชิกทราบผ่านสื่อต่าง ๆ
2. สมาคมควรมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของสมาคมผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เคเบิลทีวี หรือทำเป็นจุดสารของสมาคม เพื่อให้สมาชิกได้รับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง ต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

1. ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการบริหารสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี พร้อมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหา
2. ควรมีการศึกษาเชิงลึก (เชิงคุณภาพ) ถึงปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการดำเนินธุรกิจอัญมณีของผู้ประกอบการอัญมณีในจังหวัดจันทบุรี
3. ควรมีการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของผู้ประกอบการรายย่อยในการดำเนินธุรกิจอัญมณี เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา

บรรณานุกรม

- กรมการค้าต่างประเทศ. (2557). มูลค่าสินค้าส่งออกของไทยปี พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: กรมการค้าต่างประเทศ.
- จกมลบดีนทร์ แสงอาสภวิริยะ. (2551). การดำเนินงานทางธุรกิจของกลุ่ม OTOP ในเขตอำเภอสันกำแพง: กรณีศึกษากลุ่มผลิตภัณฑ์ผ้าและประเภทเครื่องใช้ และเครื่องประดับตกแต่ง, เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ดวงอุมา โสภากา. (2551). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักทะเบียน อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ธรณิศวรร จิตขวัญ. (2542). ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บัวทิพย์ บุญประเสริฐ (2551). ความคิดเห็นของนักกรีฑาทีมชาติไทยต่อการจัดการของสมาคมกรีฑาแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ปราณี ต้นประยูร และสมเกียรติ แดงเจริญ (2555). การบริหารจัดการตลาดนัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. รายงานประจำปี 2554 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปริญญ แสงเนตร. (2555). ความสัมพันธ์ของปัจจัยการดำเนินธุรกิจที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินธุรกิจร้านจำหน่ายเครื่องประดับอัญมณี ในจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด, วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปัญญา นพจำ. (2553). การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ไพวรรณ ยะกุล. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานด้านการคลังของเทศบาลตำบล ในจังหวัดสระบุรี. เข้าถึงได้จาก http://grad.vru.ac.th/meeting_board/2555_03-meeting/MBA/Ittipon2.pdf

- มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2554). *พื้นฐานการวิจัย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย.
- เยาวภา ปฐมศิริกุล. (2554). แบบจำลองปัจจัยความสำเร็จการจัดการธุรกิจบริการสุขภาพของโรงพยาบาลเอกชนในประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 34 (130), 9.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วัลลภ รัฐนัตรานนท์. (2545). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาส์.
- วารัญญา ม่วงเกลี้ยง. (2550). *ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลจันทน์นิมิต อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี เมื่อวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2549*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). *คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศรัณย์ นาคกุล (2553). *การบริหารจัดการธุรกิจโรงแรมในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, ปริญ ลักขิตานนท์, ศุภร เสรีรัตน์ และองอาจ ปทะวานิช. (2546). *การบริการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ. (2554). *สถานการณ์การนำเข้าส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ.
- สมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี. (2557). เข้าถึงได้จาก <http://www.cga.or.th/committee.php>
- สรชัย พิศาลบุตร. (2550). *การสร้างและประมวลผลข้อมูลจากแบบสอบถาม*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สาคร สุขศรีวงศ์. (2550). *การจัดการ: จากมุมมองนักบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: จี พี ไซเบอร์พริ้นท์.
- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี. (2557). *ข้อมูลผู้ประกอบการอัญมณีในจังหวัดจันทบุรี*. จันทบุรี: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี.
- สิทธิชัย ธรรมเสนห์. (2554). *การบริหารจัดการธุรกิจสปา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

- สุชญา คุปติยานุวัฒน์. (2543). *ดัชนีวัดผลการดำเนินงานกรณีศึกษาการปีโตรเลียมแห่งประเทศไทย*. การค้นคว้าอิสระธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- สุทธนู ศรีไสย์ และสุพจน์ บุญพิเศษ. (2547). *ทัศนะของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองจันทบุรี*. จันทบุรี: วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ศูนย์การศึกษาจันทบุรี.
- สุภัตรา สุภาพ. (2545). *วัฒนธรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุเมธ ภิญาคง, วันทนี ภูมิภทราคม และธีรชนิกษ์ ศิริโวหาร. (2552). *การจัดการที่มีผลต่อปัจจัย แรงจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัท อู่ท่าสยามสตีลอินดสตรียส์ จำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุรกานต์ จันณะ. (2554). *การศึกษาปัญหาการดำเนินงานบริหารสถานศึกษากลุ่ม โรงเรียนแม่ปะ-แม่ภาษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- สุริวงศ์ ดำรงค์ชีพ. (2554). *การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา แม่ฮ่องสอนเขต 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- สุริย์ เขียวมรกต. (2548). *ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ: ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- Certo, S. C. (2000). *การจัดการสมัยใหม่*. (พจน์ นนทศักดิ์ และ ปิยะพันธ์ ปิงเมือง, แปล). กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- DeCenzo D.A. & Robbins S.P. (2005). *Fundamentals of human resource management*, (8th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Drucker, P. F. (2005). *Managing oneself. The effective executive in action*. *Harvard Business Review*, 5(1), 5.
- Good, M. L. (1995). *Integrating the individual and the organization*. New York: Wiley.

- Griffin, A. (1997). *PDMA Research on new product development practices: Updating trends and benchmarking best practices*. *Journal of Product Innovation Management*, 14, 429-458.
- Gulick, L., & Urwick. L. (1973). *Paper on the sciences of administration*. New York: Institute of Public Administration.
- Hurlock, E. B. (1980). *Developmental psychology: A life-span approach*. McGraw-Hill.
- Freeman, L. (1995). *Organization behavioral* (7th ed.). Singapore: McGraw-Hill.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณี
และเครื่องประดับจันทบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัย เรื่องความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ประกอบการต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ

ข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด การเสนอผลงานผู้ศึกษาจะ
ทำในภาพรวม ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง

ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม
รณกฤต ม่วงเกลี้ยง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าคำตอบ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

- 1) 30 ปีลงมา 2) 31-50 ปี
 3) 51-70 ปี 4) 70 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรี
 3) สูงกว่าปริญญาตรี

4. ประสบการณ์ในการทำธุรกิจ

- 1) 1 - 5 ปี 2) 6 -10 ปี
 3) 11- 15 ปี 4) มากกว่า 15 ปี

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการธุรกิจของสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน เพียง 1 ช่อง

โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด ให้ 4 คะแนน

เห็นด้วยมาก ให้ 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย ให้ 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจของสมาคม ผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการวางแผน				
1. สมาคมมีการวางแผนด้านงบประมาณในการลงทุนให้กับสมาชิกของสมาคม				
2. สมาคมมีการวางแผนเกี่ยวกับการจัดหาและพัฒนาบุคลากรให้กับสมาชิก				
3. สมาคมมีการวางแผนเกี่ยวกับการจัดหาวัตถุดิบให้กับสมาชิก				
4. สมาคม มีการวางแผนเกี่ยวกับกระบวนการผลิตให้กับสมาชิก				
5. สมาคม มีการวางแผนด้านการตลาด/ การจำหน่ายให้กับสมาชิก				
ด้านการจัดองค์การ				
1. สมาคมมีการกำหนดภาระหน้าที่ในการจัดการธุรกิจให้กับสมาชิก				
2. สมาคมมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการจัดการธุรกิจให้กับสมาชิก				
3. สมาคมมีการจัดแบ่งการทำงานด้านต่าง ๆ ให้กับสมาชิก				

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจของสมาคม ผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี	ระดับความคิดเห็น			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการจัดคนเข้าทำงาน				
1. สมาคมมีการวางแผนกำลังคนให้กับสมาชิกอยู่เสมอ				
2. สมาคมมีการทดสอบเพื่อคัดเลือกบุคลากรให้กับสมาชิก ก่อนจ้างงาน				
3. สมาคมมีการฝึกอบรมบุคลากรก่อนเข้าทำงานให้ กับสมาชิก				
4. สมาคมมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ให้กับสมาชิกอย่างสม่ำเสมอ				
ด้านการสั่งการ/ การอำนวยการ				
1. สมาคมมีการสั่งให้กับสมาชิกทำตามคำสั่งอย่างเคร่งครัด				
2. สมาคมมีการสั่งงานให้กับสมาชิกด้วยลายลักษณ์อักษร				
3. สมาคมมีการมอบหมายงานให้สมาชิกช่วยกันปฏิบัติ				
ด้านการประสานงาน				
1. สมาคมมีการพูดคุยกับสมาชิกเกี่ยวกับนโยบายในการทำงาน				
2. สมาคมมีการจัดตั้งให้สมาชิกเป็นผู้ตรวจงาน				
3. สมาคมมีการจัดโครงสร้างการทำงานที่ชัดเจนให้กับ สมาชิก				
ด้านการรายงาน				
1. สมาคมมีการรายงานความก้าวหน้าของงานที่ทำให้กับ สมาชิก				
2. สมาคมมีการรายงานถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นให้ สมาชิกทราบ				
3. สมาคมมีการชี้แจงตลอดจนประชาสัมพันธ์ข่าวสาร ต่าง ๆ ให้สมาชิกทราบอย่างสม่ำเสมอ				

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการธุรกิจของสมาคม ผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการบริหารงบประมาณ				
1. สมาคมมีการวางแผนร่วมกับสมาชิกในการใช้จ่ายงบประมาณ				
2. สมาคมมีการสำรองเงินทุนสำหรับการกู้ยืมของสมาชิก				
3. สมาคมมีการจัดทำรายงานรับ-รายจ่ายและชี้แจงให้สมาชิกทราบอย่างต่อเนื่อง				
4. สมาคมมีการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อให้สมาชิกสามารถกู้ยืมได้				